

PORILAINEN

Kesäkuu

2

2024

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2024

Hakeminen Suomen kansainväliseen valmiusjoukkoon. s. 22.
Kuva: tykkimies Tero Palviainen

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Puolustusvoimien henkilöstön käytön uusi viitoitus	5
Nordic Response Oppia pohjoisesta	6
Bioturvallinen Porin prikaati.....	10
Brave Beduin 2024 - Osana suoje luvalvontaa.....	12
Havumarssi	18
Oltermanni 2024	20
Suomen kansainvälinen valmiusjoukkokoulutus	22
Barettimerkkikoe	24
Vanha Porilainen	26
Parkumäen taistelu	30
Porin Rykmentti saa lipun 1919	33
Siivouksella viihtyisämmäksi 34	
Ajankohtaista RSRAKH-järjestelmästä.....	36
VMTK:n puheenjohtajien kuulumiset.....	38
Sotilaskodin historia ja nykypäivä	40
Kiltasivut	41
Aliupseerikurssien kronikat	47

Kannen kuva: Henna Mäntylä

Asevelvollisen polku

Puolustusvoimissa joukko-
tuotantojärjestelmä on ase-
velvollisten koulutuksen pe-
rusta. JOTU-järjestelmällä
varmistutaan siitä, että materiaali,
henkilöstö ja toimintatavat koh-
taavat kustannustehokkaalla taval-
la. Suunnitelmallisesti huolehdim-
me koulutettavien saapumiserien
koulutusvahvuuksista vastaamaan
sodan ajan joukkojen tarpeita. Sama-
naan kokonaisuuteen kuuluvat kerta-
usharjoitukset, jotka mahdollis-
tavat nimensä mukaisesti asioiden
kertaamisen ja suurienkin joukko-
kokonaisuuksien harjaantumisen.
Näin varmistamme siitä, että meillä
on jatkuvasti käytettävissämme fyys-
isesti ja psyykkisesti taistelutehtä-
viin kykenevät joukot. Näiden jouk-
kojen vahvuus on 280 000 sotilasta.
Tämän määrän lisäksi meillä on re-
servissä noin 600 000 reserviläistä,
joista noin 100 000 on varattu eri
viranomaisten ja elintärkeiden toi-
mintojen ylläpitämiseen sodan ai-
kana.

Varusmiespalveluksen ja naisten
vapaaehtoisen palveluksen aikana
annettava koulutus tähtää 1. sodan
ajan sijoituksen mukaisen aselajin
ja koulutushaaran koulutusvaati-
musten osaamisen varmistamiseen.
Palveluksen jälkeen sijoitettavien
joukkojen 1. sijoitus kestää koulu-
tushaaran riippuen 3-7 vuoteen.
Sen jälkeen joukot jatkosijoitetaan
seuraaviin tehtäviin joko joukkona
tai yksilöinä koulutustausta ja ko-
kemus huomioiden. Oleellista on
kuitenkin, että asevelvollisuusajasta
korkeintaan ensimmäinen 10 vuot-
ta toimitaan varusmiespalvelukses-
sa annetun koulutuksen mukaisessa
tehtävässä. Sen jälkeen asevelvollis-

suusaikaa on kuitenkin jäljellä vielä
20-30 vuotta.

Puolustusvoimat kertausharjoit-
taa joukkoja joukko-
tuotantojärjes-
telmän mukaisesti vuosittain muu-
tamia kymmeniä tuhansia. Edellä
esitetyistä luvuista on kuitenkin hel-
posti havaittavissa, että kertaushar-
joituskutsut eivät kohdistu jokaiseen
ja todennäköisesti vähenevät mer-
kittävästi iän karttuessa. Tästä syys-
tä on erittäin tärkeää, että meillä on
myös vapaaehtoisuuteen perustuva
koulutusjärjestelmä. Se mahdollis-
taa aktiivisten ja maanpuolustuk-
sesta kiinnostuneiden reserviläisten
osallistua tai jatkaa maanpuolustuk-
seen liittyvien taitojen kehittämistä.
Yhteistoiminta niin Maanpuolustus-
koulutuksen (MPK) kuin reserviläis-
järjestöjen kanssa toimii Porin pri-
kaatin näkökulmasta erinomaisesti.
Saamme tästä toiminnasta huomatta-
vaa tukea asevelvollisten koulut-
tamisessa koko asevelvollisuusajaa
tarkasteltaessa. Puolustusvoimilla
on keskeinen rooli ja velvollisuus
antaa riittävä ohjaus sotilaallisia val-
miuksia antavien koulutuksien sisäl-
löistä. Sotilaallisten valmiuksien li-
säksi ko. organisaatiot tarjoavat laa-
ja-alaisen mahdollisuuden osallistu-
a kriisinsietokyvyn kehittämiseen
myös muille kuin asevelvollisille.

Porin prikaatin killalla on erittäin
merkittävä tehtävä asevelvollisuus-
den polulla. Erilaisten valmiuksien
kouluttamisen lisäksi tarvitsemme
toimijan, joka Porin prikaatin kans-
sa, keskeisenä perinteiden vaalijana,
huolehtii omalta osaltaan yhteen-
kuuluvuudesta. Erityisen tärkeänä
pidän myös sitä, että killan moni-
puoliseen toimintaan on mahdol-
lista osallistua vielä asevelvollisuus-

ajan päätyttyä. Näin maanpuolus-
tushengen ylläpitämisestä tulee vie-
lä asevelvollisuutta pidempi – elini-
käinen polku.

Varusmiespalveluksessa annetta-
van koulutuksen yhteydessä onkin
ymmärrettävä, että meidän on an-
nettava asevelvolliselle valmiudet
1. sijoituksen ohella koko asevelvol-
lisuusajalle. Siksi tulee varmistua
sellaisien tietojen ja taitojen opet-
tamisesta, jotka hyödyntävät myös
jatkotehtäviä ja -sijoituksia. Johta-
jakoulutus on näistä yleistaidoista
erittäin hyvä esimerkki. Me annam-
me valmiuden ensimmäisen sijoit-
uksen lisäksi kyvyn toimia myös
muissa johtajatehtävissä kuten esi-
merkiksi esikuntatehtävissä. Tässä
tapauksessa valmiutta on erityisesti
asennoituminen erilaisiin tehtäviin
ja suhtautuminen Puolustusvoimiin
toimijana. Eikä tämä koske vain
johtajakoulutettavia vaan koko pal-
veluksensa suorittavaa ikäluokkaa.
Maanpuolustustahto on oiva mittari
tämän varusmiespalveluksen yhden
keskeisimmän tavoitteen saavutta-
miseksi. Tämä on muistettava joka
päiväisessä toiminnassamme.

Porin prikaatin huolehtii omalta
osaltaan jatkossakin, että asevelvolli-
suuden ensimmäistä vaihetta suorit-
tavien tietoisuus asevelvollisen eri-
laisista poluista on riittävä. Osoitan
lämpimät kiitokseni kaikille niistä
mukavista hetkistä, jolloin osallistut-
te meidän toimintaamme niin arjes-
sa kuin juhlapäivinä. Kuten monissa
muissakin toimintaan positiivisesti
vaikuttavissa asioissa, oma esimerk-
ki toimii parhaiten.

Porin prikaatin komentaja
Prikaatikenraali Jami Virta

TERVETULOA KESÄKYLÄÄN!

Säkylä
Sata vuotta

@sakylankunta

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.

Hae
verkossa
24/7.

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Puolustusvoimien henkilöstön käytön uusi viitoitus

Suomi liittyi viime vuonna puolustusliitto Natoon, mikä tarkoitti myös Puolustusvoimille siirtymistä uuteen aikaan. Niinpä Puolustusvoimat päivitti henkilöstöstrategiansa tämän vuoden alussa Natoon integroitumisvaiheeseen, jonka arvioidaan kestävän noin kymmenen vuotta. Edellisen keran henkilöstöstrategia julkaistiin vuonna 2015, kun puolustusvoimauudistus pantiin toimeen.

Henkilöstöstrategia

(HESTRA2030+) linjaa Puolustusvoimien henkilöstön käytön tavoitteet 2030-luvulle. Tavoitteista tärkein on varmistaa tehtävien edellyttämä riittävä henkilöstö, joka sisältää sekä palkatun henkilökunnan että asevelvolliset. Puolustusvoimien suoriutuminen tehtävistään on varmistettava kaikissa tilanteissa, kotimaassa ja ulkomailla.

Viime vuosina turvallisuusympäristön ja sen edellyttämien ratkaisujen muutosnopeus on ollut valtava. Puolustusvoimien on kyettävä mukautumaan uusiin haasteisiin, joiden seurauksena henkilöstömäärää kasvatetaan sadoilla henkilöillä. Tässä hyödynnämme palkatun henkilöstön ja asevelvollisten joustavampaa käyttöä sekä reserviläisten erityisosaamista.

Puolustusvoimien uudessa henkilöstöstrategiassa korostetaan henkilöstön saatavuutta sekä sitoutumista ja osaamisen varmistamista. Tämä koskee sotilaallisen liittoutumisen myötä erityisesti osallistumista Naton eri toimintoihin ja henkilöstön asettamista Naton rakenteisiin. Se avaa uusia ja mielenkiintoisia kansainvälisiä tehtäviä henkilöstöllemme.

Henkilöstöstrategiassa esitetään kattava patteristo kehittämistoimenpiteitä, joista voidaan johtaa paikallisesti soveltuvat ja tarvittavat tehtävät toimintasuunnitelmaan. Siten niiden toteutumista voidaan seurata osana vuosittaista toiminnan ja resurssien käytön prosessia. Puolustusvoimialaajuisista ohjauksista täsmennetään henkilöstö- ja koulutustoimialojen normeissa.

Paikalliset käytännön ongelmat henkilöstön riittävyydessä tai uusien ratkaisuvaihtoehtojen kehittämisessä eivät poistu vain julkaisemalla strategia. Aikam-

me muutosnopeus edellyttää luovuutta ja kykyä ajatella uudella tavalla sekä muuttaa aiempia toimintamalleja. Usein käy niin, että totutusta luopuminen on se vaikein asia, etenkin, jos tehtävää muutosta ei ole kunnolla perusteltu. Tarvitsemme perinteistä hyvää johtamista ja viestintää, jotta koko henkilöstö tiedostaa, mitä ollaan tekemässä ja miksi. Siten strategian slogan ”inhimillistä suorituskykyä” voi toteutua käytännössä.

Henkilöstön käytön onnistumisessa olemme osaltamme jokainen Puolustusvoimien työntekijänä vastuussa. Esimiehinä, alaisina ja vertaisina vastaamme oman elämän sovittamisesta työtehtävien kanssa mahdollisimman tasapainoisesti kokonaisuutta palvelevalla tavalla. On hyvä muistaa, että jokainen meistä voi myös osallistua sopivien ihmisten rekrytointiin.

Puolustusvoimien vahvat perusarvot sekä hyvä yhteishenki, maine aikaansaavana organisaationa ja kansainvälistyvä toimintakenttä ovat vahvoja rekrytointivalttejamme. Puolustusvoimien kasvava henkilöstömäärä edellyttää työnantajakuvan vahvuuksien ylläpitämistä ja kehittämistä, jotta säilytämme kiinnostavuutemme työpaikkana. Tarvitsemme arvoihimme sitoutuneita ja innovatiivisia työntekijöitä suoriutuaksemme Suomen ja liittokunnan puolustamisessa sekä ennaltaehkäisevän pelotteen rakentamisessa.

Prikaatikenraali Vesa Valtonen
Pääesikunnan komentopäällikkö

Oppia pohjoisesta Nordic Response 24

Teksti ja kuvat: Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Lasse Ahonen

SKVJ VYKS päällikkö lähdössä tarkastus- ja käskykierrokselle POBN etukomentopaikalta

Vuonna 1718 Kuninkaallinen Porin rykmentti hyökkäsi Norjaan. Porilaiset kokivat vetäytyessään kovia tappioita vuoden 1719 lumimyrskyssä. Vuonna 2024 osat olivat vaihtuneet, kun Porilaisjoukot osana norjalaista pataljoonaa viivyttivät suomalais-ruotsalaista divisioonaa Pohjois-Suomessa ja Norjassa.

Valmisteluvaihe

Porin prikaatin osallistuminen Nordic Response 24 (NR24) -harjoitukseen täsmentyi tammikuussa 2024. Porin prikaati asetti harjoitukseen 1. jääkärikomppanian (1JK) muodostaman valmiusyksikön (SKVJ VYKS), 2. huoltokomppanian (2HK) muodostaman huoltokomppanian vastustajan (OPFOR) puolelle, esikunta- ja yhteysupseereita sekä kansallisen johto-osan OPFOR:lle. Valmistelut käynnistyivät Hetan suunnittelutilaisuudessa syyskuussa 2023. Suunnittelutilaisuus osoitti vähäteisen, runsaslumisen ja vähäpuustoisien maaston hankaluuden panssariajoneuvoin (PSAJON) varustetulle jääkärijoukolle.

Kaikki syksyn 2023 havainnot osoittivat tarpeen täsmentää Satakunnan jääkäripataljoonan koulutustavoitteita. Yksittäisen taistelijan taidot, pimeätoiminnan osaaminen ja aselajien yhteistoiminnan osaaminen nostettiin varusmieskoulutuksen prioriteeteiksi. Samalla huomiota kiinnitettiin enemmän henkilökunnan osaamiseen painottaen toimivien johtajien tehtäviä.

Tavoitteiden täsmennys pohjaa Ukrainan sodan osoittamaan nykyaikaiseen sodankäynnistä. Taistelutilan valmistelun ja osaamisen merkitys on korostunut. Linnoitta-

minen, hajauttaminen, naamiointi ja maastouttaminen lisäävät suojaa. Puolustuksessa tulee luoda riittävä tähytys- ja tulenkäyttöverkko, jotta hyökkääjä kyetään pysäyttämään ja lamauttamaan. Tulenkäyttö mahdollistetaan tiedustelulla. Lentotiedustelun määrällinen kasvu on muuttanut taistelukenttää läpinäkyvämmäksi.

Kevään 2024 suunnittelutilaisuudessa taistelujaotus täsmentyi: SKVJ VYKS ja ruotsalainen kompania alistetaan norjalaiselle Porsanger-pataljoonalle (POBN). Operaatio suunniteltiin norjalaisten ja ruotsalaisten kanssa APP-28 suunnitteluprosessin mukaisesti. Suunnittelu antoi perusteet tehtävään ja yhtenäisti ymmärrystä taktisten tehtävien toteuttamisperiaatteista.

1JK henkilökunnan ylivuotinen osallistuminen Jääkäriprikaatin (JPR) koulutustilaisuuksiin loi pohjan valmistavalle koulutukselle. Lähetit koulutettiin JPR:n kelkkakursseilla. Yksikkökoulutus tehtiin Sotinpurossa, jossa lumisuus jäljitteli riittävän tarkasti taistelualueita. Koulutuksessa painotettiin taistelua suksin, moottorikelkkojen käyttöä liikkumiseen sekä viivytystehtävän toimenpiteitä.

Harjoituksen valmisteluiden loppuvaiheessa oli selvää, että hyökkäävän suomalais-ruotsalaisen divisioonan käytössä on huomattava määrä tiedustelusoreita. Ongelmaksi muodostui ”Miten taistelu-tilan valmistelu kyetään tekemään tehtävää vaarantamatta?”. Riskinä oli joukon paljastuminen ja altistuminen tulenkäytölle.

Taistelutilan valmistelu

OPFOR kuuluvat suomalaisjoukot keskitettiin Pohjois-Suomeen rautatiekuljetuksella sekä moottorimarsseihin, ja joukot saapuivat tuloalueelle toisen vuorokauden illan ja alkuyön aikana. Ryhmittäminen ja viivytystaistelun valmistelut käynnistettiin kolmannen vuorokauden alussa.

Valmisteluiden määrä oli mittaava, mutta niille oli aikaa miltei viisi vuorokautta. PSAJON hajautettiin auratuille alueille, rakennusten seinustoille tai lumikasojen jatkeeksi, ja naamioitiin. Osa PSAJON aurauksista jouduttiin tekemään käsin kai-

vamalla. Kaikki irtautumisreitit oli hiihdettävä auki tai ajettava niille kelkkaurat edellisenä päivänä, jotta reitit jäätyivät riittävän kantaviksi. Linnoitustöitä tehtiin kaivaen pesäkkeitä, majoitusalueita sekä varaja vaihtoasemia lumeen eri viivytystasoilla. SKVJ VYKS pioneerijoukkue sulutti koko taistelualueella.

Valmisteluiden aikana tuli säilyttää taisteluvalmius, mikä edellytti harjoittelun, perusvalmiuden sekä huollon yhdistämistä kokonaisuudeksi. Valoisa aika käytettiin harjoitteluun, kattaen useita suoritteita ryhmäharjoittelusta joukkue- ja kompaniaharjoittelun kautta edestä irtautuvan joukon vastaanottoon ja opastamiseen (RPOL, Reverse Passage of Lines). Muina aikoina joukko kykeni lepäämään ja huoltamaan, kun koko kompanian tähytys- ja vartiointijärjestelyt oli järjestetty oikein. Sääolosuhteet olivat erinomaiset koko harjoituksen ajan, eikä vuoden 1719 vetäytymisen lumimyrskystä ollut tietoakaan.

Huollon merkitys korostui huomattavasti verrattuna lyhyisiin harjoituksiin, joissa joukot ovat omavaraista koko harjoituksen ajan. SKVJ VYKS huoltojoukkue kykeni täydentämään itsensä 2HK:sta. 2HK huoltovastuulle asetettiin myös OPFOR:n norjalaisia, italialaisia ja ranskalaisia joukkoja. Pitkistä etäisyyksistä ja aikaisesta koulutusvaiheesta huolimatta 2HK toiminta oli mallikelpoista.

Taistelutilan valmistelu onnistui ja siitä saatiin samalla erinomaisia havaintoja, jotka voi tiivistää vastaukseksi kysymykseen: ”Kuinka valmistella useita toimintoja samanaikaisesti ja yhdistää ne harjoitteluun?”. Harjoittelulla kyetään korjaamaan suunnitelmassa olevat puutteet sekä saadaan koko yksikkö ymmärtämään päällikön taisteluajatus.

Taistelu

Taisteluvaiheen pituus ja useat eri taistelualueet edellyttivät samanai-kaista suunnittelua, valmistelua ja toimintaa. Taisteluvaiheen aikana korostuivat johtaminen, valmisteluiden merkitys sekä yhteensopivuus.

Johtajan tulee olla edessä, jotta hän voi johtaa omin havainnoin. POBN

komentajan etukomentopaikka oli poikkeuksetta etummaisen yksikön etu- tai pääkomentopaikan yhteydessä. Käskyt ja tilannepäivitykset tulivat viiveettä, ja samalla mahdollisuus väärinymmärtämiseen väheni. SKVJ VYKS:n etukomentopaikka oli ryhmitetty samalla periaatteella, jolloin komppanian päällikkö kykeni johtamaan alaisiaan myös tapausyhteyksin.

Taistelu syvällä ja vähäteisellä alueella vaikeutti johtamista taistelualueen takaosissa. Irtautuvien joukkojen sekä tuli- ja huoltoyksiköiden liike piti suunnitella ja johtaa kokonaisuutena. Tämä edellytti pääkomentopaikkojen johtamistoimintaa, koska komentajat ja päälliköt johtivat taisteluita edessä. Hankaluutta lisäsi alueella olevien ylemmän johtoportaan joukkojen liikkeen yhteensovittaminen.

Hyökkäävä joukko pystyy valitsemaan hyökkäysajan ja -paikan. Puolustava tai viivytävä joukko kykenee harjoittelemaan taistelualueella sekä käyttämään maastoa tehokkaasti. Tämä antaa puolustajalle edun hyökkääjään nähden, joka toimii arvioiden ja tiedustelutiedon varassa. Eteneminen muuttaa hyökkääjän näkymäalaa siinä, missä puolustaja kykenee hyödyntämään avainmaastot. Valmistelut luovat puolustajalle edun, mikäli toiminta kyetään salaamaan ja tiedustelun selvittämiä ryhmityksiä muutetaan ennen hyökkäystä ja sen aikana.

Maastollisesti Pohjois-Suomi ja etenkin Pohjois-Norja mahdollistivat oikein valituista paikoista pitkät tähytysetäisyydet. Kokonaistulenkäyttö, sulutteet, panssarintorjunta ja epäsuora tuli, kyettiin tekemään monesti kilometrien etäisyydeltä. Sulutteita ei tarvinnut välttämättä valvoa lähietäisyydeltä ja sulutteen osiin pysähtyneeseen hyökkääjään kyettiin kohdistamaan panssarintorjuntaa ja epäsuoraa tulta itse paljastumatta.

Yhteensopivuuden (Interoperability) merkitys korostui. Tekninen (Technical) yhteensopivuus mahdollisti viestiyhteydet joko suoraan tai yhteysupseeriryhmien kautta. Toimintatavat (Procedural) yhtenäistettiin valmistelu- ja taisteluvaiheessa. Tärkeintä oli kuitenkin yksilötason

Joukkueen johtaja esittelee viivytyksen järjestelyitä SKVJ VYKS päällikölle Norjassa.

(Human) yhteensopivuus, jossa korostuu termistön määritelmät. Yksilötason yhteistoiminta mahdollisti innovatiivisia ratkaisuita, kuten suomalaisen tulenjohtajan tulenkäyttö norjalaisten havaitsemiin joukkoihin tai suomalaisten ja norjalaisten yhteistoiminnassa tekemä havainto – tiedustelun suuntaaminen – tulenkäyttö -sykli. Monikansallinen yhteensopivuus mahdollisti siis eri kansallisuuksien vahvuuksien yhdistämisen.

Johtopäätökset

Ajallisesti pitkä harjoitus mahdollistaa taisteluvalmiuden kehittämisen suunnitelmallisesti sekä osoittaa suurempien joukkojen toiminnan viiveet ja keston. Nämä ovat tärkeitä oppeja, koska lyhyissä harjoituksissa taistelut etenevät monesti epärealistisen nopeasti ja kitkattomasti.

Johtaminen helpottuu, kun tietää hyökkäyksen ajallisen pituuden ja hahmottaa joukkojen viemän tilan tiestöllä. Samalla on mahdollisuus nähdä virhearvioiden ja liian tiiviiden ryhmyksien riskit tehtävän onnistumiselle.

”Mitä, milloin, missä ja kenelle tulee käskä?” ”Miten ja missä tulee johtaa taistelua?” ovat kysymyksiä, joita ei voi oppia vain teoriassa. Koulutustaidot ovat tärkeä osa-alue ammattisotilaan tietoja ja taitoja, koska joukon osaaminen luodaan koulutuksella. Kouluttajan tehtävät antavat näkökulmaa, mutta vain toimivan johtajan tehtävässä pystyy sisäistämään ajan, tilan ja voiman kokonaisuuden. Harjoittelemmeko riittävästi poikkeusolojen tehtävissä? Uskallammeko tehdä virheitä sekä oppia niistä?

Taistelulentä läpinäkyvyyttä on hankalaa osoittaa käytännössä, mikäli koulutuksessa ei käytetä lentotiedustelun suorituskykyä. Naamiointi, maastouttaminen ja hajauttaminen toimivat oikein tehtyinä todella hyvin. Paljastuminen

voi johtaa suunnitelman romuttamiseen, mikäli joukko lamautetaan ennen taistelua. Ratkaisuna on naamioida, maastouttaa ja hajauttaa heti alusta alkaen.

SKVJ VYKS on joukko, joka kykenee oppimaan useamman taistelulajin sekä vertailemaan toimintaa puolustajana hyökkääjän näkökulmasta ja päinvastoin. Toiminta eri olosuhteissa on helpompaa, kun palvelusaika kattaa neljä vuodenaikaa. Palkatun henkilökunnan toimiminen johtajina alkuvaiheessa tukee oppimista ja antaa varusmiesjohtajille esimerkin. Esimerkki tukee varusmiesjohtajien kehittymistä tehtävissään.

Yhteensopivuus on edellytys toiminnalle osana liittoumaa. Teknistä yhteensopivuutta kehitetään hankkimalla materiaalia sekä toimintatapoja sopimalla ja kirjoittamalla, mutta yksilötason yhteensopivuus edellyttää yhdessä tekemistä. Osa-alueista hankalin on yksilötason yhteensopivuuden rakentaminen, joka kuitenkin mahdollistaa vahvuuksien hyödyntämisen ja on suhteessa edullisinta.

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

pintos

Raudoitteet. Tarvikkeet. Kiinnikkeet.

   pintos.fi

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:

www.porinprikaatinkilta.fi/

JÄSENYYS/jäsenhakemus

Porin prikatin kiltä ry.

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

Nordic Response 24 -harjoitus

Bioturvallinen Porin prikaati

Teksti ja kuvat: Sanna Matintalo, Nordic Response 24 -harjoituksen ympäristöasiantuntija
Porin prikaatin joukoille

Maastoajoneuvon pohjan kunnollinen puhdistaminen vaatii huolellisuutta. Varusmies tarkastaa maastokuorma-auton pesutulosta Nordic Response 24 -harjoitukseen lähtöä varten.

le. Taloudellisten vaikutusten lisäksi ihmiset saattavat menettää kasvi- tai eläintaudin vuoksi elinkeinonsa ja tällä kaikella on myös huomattavia vaikutuksia taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin.

Kohdemaata määrittelevät toimenpiteet, jotka se vaatii kaluston puhdistamiseksi. Vaadittavat toimenpiteet riippuvat vastaanottavan maan kansallisesta lainsäädännöstä, luonnonoloista sekä lähtömaan bioriskeistä. Esimerkiksi Norjassa ensisijainen huoli on lohiloinen, jolta suojautumiseksi Norjaan saapuvan sotakaluston bioturvallisuusmääräykset ovat varsin tiukat. Euroopan laajuisesti tyypillinen torjuttava uhka on sikarutto, joka osassa Euroopan maista on kohtalaisen yleinen. Kaukomaista rauhanturvaoperaatioista palaavassa kalustossa on puolestaan omanlaisiaan lämpimien maiden kasvi- ja eläintauteja. Bioturvallisuutta valvovat ja ohjaavat ympäristöterveyden parissa työskentelevät eläinlääkärit. Toimenpiteet kasvi- ja eläintautien torjunnaksi

Koska tautien ja vieraslajien kulkeutuminen tapahtuu pääsääntöisesti maaperän sekä kasvin- tai eläintenosien mukana, torjunnassa ensisijaisen tärkeää on kaluston huolellinen puhdistaminen. Myös muiden maasta toiseen siirrettävien varusteiden tulee olla puhtaita, mutta käytännössä tärkeintä ja työläintä on maastossa käytettävien ajoneuvojen puhdistaminen, sillä niissä tyypillisesti on maastoajon jäljiltä maata, kuraa, oksia, risuja, neulasia ym. Pelkästään tieajossa käytettävien ajoneuvojen osalta riski tautien levittämisestä on huomattavasti pienempi ja siksi rajat ylittävälle siviiliajoneuvoille ei yleensä ole samanlaisia puhdistamismää-

Porin prikaatin joukkoja osallistui maaliskuussa Nordic Response 24 -harjoitukseen Pohjois-Norjassa. Norjassa lohien kasvatusta ja siihen liitännäiset elinkeinot ovat taloudellisesti erittäin merkittäviä. Loheen liittyville elinkeinoille suurin uhka on lohiloinen, jota Norjassa ei ole, mutta esimerkiksi Suomessa ja Ruotsissa on. Lohitalouden turvaamiseksi Norjassa on tiukka bioturvallisuuteen liittyvä lainsäädäntö ja kaikki harjoitukseen Norjassa osallistuva kalusto tuli puhdistaa huolellisesti lohiloisen leviämisen estämiseksi. Toiminnan laadun varmistamiseksi norjalainen sotilaseläinlääkäri seurasi helmikuussa päivän ajan Porin prikaatin kaluston puhdistamista. Tarkastuksen tuloksena eläinlääkäri totesi puhdistustoiminnan Porin prikaatissa olevan hyvin hallinnassa ja puhdistukses-

ta tehtyjen asiakirjojen olevan luotettavia. Harjoituksen aikana Porin prikaatin kalustoon ei kohdistunut enää bioturvallisuuteen liittyviä tarkastuksia.

Mikä bioturvallisuus?

Puolustusvoimien kaluston ja ajoneuvojen siirtymiseen valtakunnan rajojen yli liittyy monenlaisia näkökohtia. Yksi niistä on bioturvallisuus, joka tarkoittaa käytännössä kasvi- ja eläintautien sekä vieraslajien kulkeutumisen estämistä ajoneuvojen ja muun kaluston mukana. Erilaiset eläin- ja kasvitaudit sekä voimakkaasti leviävät vieraslajit voivat aiheuttaa laajaa tuhoa luonnonympäristölle (esim. mäntypistiäinen) sekä huomattavia taloudellisia vaikutuksia maa-, metsä- ja kalataloudelle sekä niihin liitännäisille elinkeinoil-

räyksiä kuin sotilaskalustolle, vaikka esim. sikaruton leviämisaueilla ajoneuvot saattavat ajaa renkaiden desinfiointipisteen läpi rajan ylityksessä. Ensimmäisessä vaiheessa tehdään ajoneuvojen mekaaninen puhdistus. Siinä poistetaan irtonainen maa-aines ja biologinen materiaali. Puhdistaminen tapahtuu yleensä pesemällä, mutta myös paineilma on hyvä apu esimerkiksi kuivan hiekan ja neulasten poistamisessa ahtaista koloista. Maa-aines ja kasvinosat kertyvät erilaisille tasoille, nurkkiin ja koloihin, joten niiden perusteellinen poistaminen voi olla hyvinkin haastavaa ja vaatii toisinaan jopa osien irrottamista hyvän lopputuloksen saavuttamiseksi. Puolustusvoimien ajoneuvokalusto on myös hyvin suojattu pohjasta tulevia iskuja vastaan ja monesti panssaroitu räjähteiltä suojautumiseksi, mikä lisää pohjan rakenteiden puhdistamisen haastetta.

Suomessa torjuttavien kasvi- ja eläintautien kuorma on kohtuullisen matala, joten Suomesta ulkomaille siirryttäessä riittää monesti huolellinen mekaaninen puhdistus. Tämän lisäksi puhdistusta voidaan tehostaa suihkuttamalla ajoneuvot desinfiointiaineella, joka tappaa bakteerit ja virukset pinnoilta. Desinfiointiaineen vaikutusmekanismi on voimakkaasti emäksinen pH. Vaikutusajan jälkeen se huuhdellaan pois, mutta koska desinfiointiaine aiheuttaa myös metallin korroosiota, sen käyttöä vältetään ellei se ole bioturvallisuuden kannalta välttämätöntä ja kohdemaan vaatimus. Lisäksi desinfiointiaineen ja huuhteluaineen viemäröinnistä tulee neuvotella paikallisen jätevedenpuhdistamon kanssa, jotta se ei häiritse puhdistamon biologista prosessia.

Sertifikaatin kanssa matkaan

Kaluston puhdistuksesta tehdään aina rajan ylitystä varten todistus, joka kulkee kyseisen ajoneuvon mukana muiden asiakirjojen mukana. Todistuksen allekirjoittaja vastaa puhdistuksen tasosta ja riittävyydestä. Vastaanottavassa maassa todistukset tarkastetaan ja puhdistuksen laadun varmistamiseksi kalustoon saatetaan tehdä pistotarkastuksia. Mikäli kaluston puhtaustaso kohdemaassa todetaan pistotarkastuksessa riittämättömäksi, sen pääsy maahan estyy tai se tulee pestä ja tarvittaessa desinfioida uudestaan. Kaikki tämä aiheuttaa ylimääräistä työtä, kustannuksia sekä ajoneuvon viivästymisen tai poissaolon toiminnasta, joten kansainvälisiin harjoituksiin lähtevien ja sieltä saapuvien joukkojen on olennaista ymmärtää, miksi ajoneuvot puhdistetaan ja miksi puhdistuksen vaatimustaso on korkea.

Tarve puhdistustoiminnalle tulee ottaa huomioon jatkossa myös pesupaikkoja suunnitellessa, jotta myös ajoneuvon alustan puhdistaminen ja tarkastaminen on helppoa ja turvallista. Kansainväliset harjoitukset ovat yhä tavanomaisempaa arkipäivää myös Porin prikaatissa, joten on hienoa, että meillä on ymmärrystä ja osaamista ajoneuvokaluston bioturvallisuuteen liittyvästä puhdistustoiminnasta.

Perusteellinen puhdistaminen vaatii huolellisuutta ja tarkkuutta sekä tarvittaessa ajoneuvon eri osien irrottamista puhdistusta varten.

Pelkkä ulkoinen puhdistaminen ei ole riittävää bioturvallisuuden näkökulmasta. Ajoneuvot tulee puhdistaa myös sisätilojen osalta.

Brave Beduin 2024 - Osana suoje luvalvontaa

Teksti: kapteeni Lassi Viskari

Brave Beduin (BB) 24 -harjoitus järjestettiin Tanskan Skives-ssä sijaitsevassa Pioneerirykmentissä 21- 25.4.2024. Harjoitus on Tanskan puolustusvoimien johtama artikla 5:n mukainen monikansallinen komentopaikkaharjoitus, jossa harjoitellaan suoje luvaroituksen ja -hälytyksen edellyttämiä johtamistoimenpiteitä, leviämisenusteiden laatimista sekä suoje lun raportoin-

tia. Harjoituksen tarkoituksena on lisäksi tukea komentajien päätöksentekokykyä CBRN asiantuntijuudella, käsittäen keskeisiä toimenpidesuosituksia taisteluosaston toimiville joukoille kuin tilanneselostuksia sekä suosituksia komentajille. Harjoituksen viitekehyksessä harjoitellaan hälyttämisen, varoittamisen sekä raportoinnin osalta kemiallisten-, biologisten-, säteily- ja ydinaseiskujen

vaikutuksia, sisältäen myös teollisuuskemikaalien (TIC) aiheuttamat vaikutukset osana konventionaalista tulenkäyttöä sekä erilaisia onnettomuuksia.

Brave Beduin on järjestetty ensimmäisen kerran vuonna 1978. Tämän vuoden harjoitus oli 45. kerta, kun harjoitus järjestettiin. Harjoitukseen osallistui henkilöstöä 18. maasta ja kokonaisvahvuus oli yli 400

henkilöä huomioiden koko harjoitusorganisaation. Suomesta harjoitukseen osallistui henkilöstöä Porin prikaatista, Pääesikunnan operatiiviselta osastolta sekä 2. Logistiikkarykmentistä. Suomi osallistui BB harjoitukseen jo toista kertaa, ensimmäisen kerran ollessa vuonna 2023. Suomalainen harjoitusjoukko muodosti yhden taisteluosaston (Battle Group, BG) suojelusolun (Collection Center), jonka vastuulla oli toteuttaa oman vastualueensa CBRN-vaaranhallintaa. Lisäksi suomalaisista muodostettiin peliin kahden hengen peliorganisaatio, jonka vastuulla oli pelata harjoituksen kaikki CBRN-tilanteet omalle suojelusolulle taisteluosaston vastualueella.

Suojelusolun tehtävät koostuivat CBRN-leviämisen suunnittelusta määrittämisestä manuaalisesti sekä ohjelmistolla, säännusteiden seuraamisesta ja erilaisten sääilmiöiden vaikutuksen huomioimisesta valitsemaan CBRN-tilanteeseen. Keskeisenä kokonaisuutena solun toiminnassa nousee esille tiedon kerääminen, analysointi ja tiedon jakaminen, jonka pohjalta ylläpidetään suojelutilannekuvaa omalta vastualueelta. Tiedon kerääminen ja analysointi vaatii suojelusolun henkilöstöltä laajaa ymmärrystä kansallisista CBRN-resursseista, suorituskyvyistä, CBR-aineista sekä perustaistelu menetelmien tuntemisesta. Tiedonjakamisen osalta on huomioitava mahdolliset ristiriitaiset CBRN-havainnot ja niiden vaikutukset vastualueella sekä vastualueiden yli kantavat CBRN-tilanteet, joten monikansallinen yhteistyö oli keskeisessä osassa BG:n suojelusolun toimintaa.

Koulutus - osaamisen lähtökohta

Varoittamisen, hälyttämisen sekä raportoinnin (Warning and reporting) kokonaisuus sisältää kaiken oleellisen CBRN-tiedon keräämisestä, käsittelystä, taltioimisesta sekä tiedon

Brave Beduin järjestettiin 45. kerran. Osallistujia oli yhteensä 18. maasta yli 400 henkilöä. Kuva: Lassi Viskari

jakamisesta muille toimijoille, joka käsitetään kansallisesti osaksi suojeluvalvontaa. Harjoituksessa toimineen henkilöstön peruskoulutus W&R osalta kestää kolme viikkoa, sisältäen manuaalisen piirtämisen kurssin (2 viikkoa) sekä CBRN-ohjelmiston operaattorikurssin (1 viikko). Suojelun erikoisosasto toimeenpantane ensimmäisen kansallisen W&R kurssikokonaisuuden vuoden 2024 aikana, jolla vastataan henkilöstön osaamistarpeeseen CBRN varoittamisen, hälyttämisen ja raportoinnin osalta. W&R perusteet ovat käytössä muissakin NATO maissa, joten kan-

Suojelusolu operatiivisessa toiminnassa. Kuva: Tomi Vilpas

sallisella täydennyskoulutuksella luodaan vahva pohja kansainväliselle yhteistoiminnalle suojeluvalvonnan viitekehyksessä.

Brave Beduin -harjoitukseen osallistumien on jatkossakin olennainen ja tärkeä osa suojeluvalvonnan tehtävien harjaantumisessa monikansallisessa toimintaympäristössä sekä kansallisen suojelukoulutuksen kehittämistä ja toimeenpanoa.

Kansallisen veteraanipäivän pääjuhla Vaasassa 27.4.2024

”Veteraanien perintö turvataan – yhdessä onnistumme”

Teksti: Everstiluutnantti Pasi Heinua, Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö

Kuvat: jääkäri Kiti Vuolle

Aamu alkoi juhlallisella lipunnostolla Vaasan kauppatorilla ja seppeleenlaskulla Suomen vapaudenpatsaalle.

Juhlapäivä oli kokonaisuudessaan isänmaallinen ja erittäin lämminhenkinen. Päivän sää oli kylmä ja räntäsateinen, mutta se ei juhlatunnelmaa vähentänyt. Vaasan kaupunki oli tapahtuman vastuullinen järjestäjä, jolle Porin prikaati, erityisesti Pohjanmaan aluetoimisto ja Pohjanmaan jääkäripataljoona, antoivat vahvan tuen.

Aamu alkoi kello 9.00 juhlallisella lipunnostolla Vaasan kauppatorilla ja seppeleenlaskulla Suomen vapaudenpatsaalle. Tervehdyksen tilaisuuteen toi Vaasan kaupunginjohtaja **Tomas Häyry**. Nuorisokuoron laulama lippulaulu juhlisti tilaisuutta hienosti. Hornet-monitoimihävittäjän ylilento antoi varmasti myös muillekin kuin torilla olleille kaupunkilaisille tiedon siitä, että tänään on juhlapäivä.

Torilta siirryttiin Vaasan kirkkoon, jossa alkoi kello 10.00 ekumeeninen ja kaksikielinen jumalanpalvelus. Sen toimittavat kenttäpiispa **Pekka Asikainen** yhdessä kirkkoherra **Mikael Forslundin** ja ortodoksiseurakunnan isä **Andrein** kanssa.

Juhlalounas ja kello 13.30 alkanut pääjuhla toteutettiin Botniahallilla, Mustasaassa. Juhlan avasi Vaasan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, kansanedustaja Joakim Strand. Seppelpartion lähetti liikkeelle kenttäpiispa Pekka Asikainen. Porin prikaati asetti seppelpartioon kaksi varusmiestä, joista toinen suorittaa naisten vapaaehtoista asepalvelusta. Lisäksi Uudenmaan prikaati asetti partioon yhden kaksikielisen varusmiehen.

Sepeleenlasku Suomen vapaudenpatsaalle, Vaasan kauppatori.

Puolustusvoimain komentaja kenraali Janne Jaakkola toi tervehdyksen.

Juhlapuhujana tilaisuudessa toimi tasavallan presidentti **Alexander Stubb**. Tervehdyksen toivat Puolustusvoimain komentaja kenraali **Janne Jaakkola**, puolustusministeri **Antti Häkkänen** sekä sotaveteraani **Karl-Erik Källström**. Nuorten puheenvuoron toi **Juulia Järvenpää** Vaasasta. Laivaston soittokunta yhdessä artistien ja kuoron kanssa loivat erinomaisen ja tunnelmallisen juhlatilaisuuden.

Kiitos teille kaikille valmisteluun ja toteutukseen osallistuneille joustavasta ja hyvässä hengessä tehdystä yhteistyöstä tilaisuuden järjestämiseksi.

Juhlapuhujana tilaisuudessa toimi tasavallan presidentti Alexander Stubb.

Vuoden 2025 kansallisen veteraanipäivän pääjuhla järjestetään Hämeenlinnassa.

Veteraanipäivän tilaisuudet onnistuivat suunnitellusti, niin Suomen vapaudenpatsaan lipunnoston, ekuumeenisen jumalanpalveluksen kuin itse pääjuhlankin osalta. Erityisesti varusmiesten kohtelias ja palveluallittis käyttäytyminen keräsivät kehuja. Tilaisuutta oli tukemassa myös kymmenkunta reserviläistä.

Lippujuhlan päivänä

Porin prikaatissa 4.6. 2024 ylennetyt

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

prikaatikenraaliksi
eversti Jami Olavi Virta

kapteeniksi
yliluutnantti
Veli-Matti Juhana Veijalainen
yliluutnantti
Pasi Harri Juhani Risku

yliluutnantiksi
luutnantti Jani Juhani Anttila
luutnantti Riku Erik Haanpää
luutnantti Tuomas Juhani Jalonen
luutnantti
Kasper Eelis Oskari Jussila
luutnantti Eetu Johannes Järvi
luutnantti Joni Kristian Kentala
luutnantti Anni Eliisa Kinnunen
luutnantti Matti Eemeli Laakso
luutnantti Paavo Antero Rintala

insinööriyliluutnantiksi
insinööriyliluutnantti
Kari Jaakko Takala

insinööriyliluutnantiksi
ylikersantti
Roni Antti Samuel Jahila

Seuraavat puolustushallinnossa palvelevat henkilöt on ylennetty reservissä

yliluutnantiksi
luutnantti
Jami Joonas Jukka Saarela

luutnantiksi
vänrikki Edvard Matinpöika Kava
vänrikki Anssi Emil Oikari
vänrikki Christian Juhani Sailola

Maavoimien komentaja on ylentänyt reservissä ylivääpeliksi ja antanut vastaavan palvelusarvon Porin prikaatissa aliupseerina palvelevalle:

Ylivääpeliksi:
vääpeli Juha Kalevi Puputti
vääpeli Juha Petri Koota
vääpeli Ilpo Juhani Kiviniemi

Alla mainituille aliupseereille on annettu palvelusarvo

Ylivääpeliksi:
Vääpeli Veli-Kalle Juhani Kursi
Vääpeli Joni Juhani Wallin

Porin prikaatin komentaja on ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat ja antanut heille palvelusarvon seuraavasti:

Vääpeliksi:
ylikersantti Ilkka Nikolai Heinonen
ylikersantti Nico Kristian Nordberg
ylikersantti Jani Jyrki Aleksi Pihala
ylikersantti Tomi Tapani Antero Ylikoski

Ylikersantiksi:
kersantti
Joose Aleksanteri Alhomäki
kersantti Petra Mikaela Harju
kersantti Jussi Antero Liukko-Sipi
kersantti Julle Matias Virtanen

Porin prikaatin komentaja on antanut määräaikaisen aliupseerin virassa palveleville henkilöille palvelusarvon seuraavasti:

Ylikersantti:
kersantti
Joni Aleksi Valdemar Käkelä

Alla mainitut aliupseerit on ylennetty reservissä ylikersantin, sotilasarvoon

ylikersantti
Lauri Aleksi Meriläinen
kersantti
Juho Pauli Tapio Seipäjärvi
kersantti
Venla Viivi Kaarina Timonen

Seuraavat aliupseerit yllennetään reservissä kersantin sotilasarvoon

kersantti Peter Mauritz Enlund
kersantti Jere Veikko Hongisto
kersantti Viljami Aukusti Koivunen
kersantti Sami Kristian Pollari
kersantti Matias Kristian Rajala
kersantti Julius Jalmari Suominen
kersantti Petteri Juhani Virtanen

ylennetyt ja palkitut

Porin prikaatissa 4.6.2024 palkitut

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Valkoisen Ruusun I luokan ritarimerkin (SVR R I):

Everstiluutnantti
Jani Antero Reijonen
Everstiluutnantti
Petri Juha Antero Forssell

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Leijonan ritarimerkin (SL R):

Kapteeni
Ilkka Tapio Permo
Kapteeni
Tuomo Antinpoika Koivisto
Kapteeni
Heikki Jouko Juhani Sinisalo

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Valkoisen Ruusun ansioristin (SVR Ar):

Taloussuunnittelija
Tiina Susanna Tuominen

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitali kultaristein (SVR M I kr):

Hankkija
Tarja Anneli Mäenpää

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin (SVR M I):

Asentaja
Harri Tapio Hirsikangas
Osastosihteeri
Virve Maria Mylläri
Varastonhoitaja
Tommi Tapio Kitunen
Vääpeli
Antti Paavali Vihakas
Vääpeli
Jussi Jeremias Lehtonen
Vääpeli
Marko Juhani Paananen
Vääpeli
Mikko Juhani Vahala
Vääpeli
Aleksi Mikael Viikinkoski
Vääpeli
Kim Sebastian Virta

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2024 antanut Suomen Valkoisen Ruusun mitalin (SVR M):

Ylikersantti
Jani Tapio Haaranen

Puolustusvoimain komentaja on kesäkuun 4. päivänä 2024 myöntänyt Sotilasansiomitalin:

Yliluutnantti
Kimmo Uolevi Mäkinen
Vääpeli
Mikko Tapani Rauhala
Vääpeli
Pasi Juhani Salmi
Ylivääpeli
Juha-Matti Herranen

Tasavallan Presidentti on antanut Valtion virka-ansiomerkinn tunnustukseksi valtion hyväksi suoritetusta pitkäaikaisesta palveluksesta.

Eversti
Marko Valtteri Kivelä
Everstiluutnantti
Juha Petteri Iitti
Kapteeni
Heikki Mikael Saarinen
Kapteeni
Jussi Antero Tunkkari
Kapteeni
Juha Petrini Vartiamäki
Yliluutnantti
Pasi Olli Antero Vuorinen
Suunnittelija
Kari Antero Grönlund
Varastopäällikkö
Marco Olavi Meriläinen
Varastonhoitaja
Katja Maarika Ojala

Fyysisen rasituksen kestoa mitataan pitkällä jalkamarssilla.

Havumarssi

Useita rasteja, kymmeniä kilometrejä marssia ja lopulta palkinnoksi ansaittu Havu-merkki

Teksti: kersantti Juho Pärssinen & jääkäri Vuolle.
Kuvat: kersantti Juho Pärssinen

Osana tiedustelijoiden koulutusta tulee Tiedustelukomppanian varusmiesten suorittavat koulutushaarakokeen, joka on monelle nimellisesti tuttu: HAVU-koe. Kokeen tarkoituksena on mitata tiedustelijan taitoja ja suorituskykyä ääriolosuhteissa. Kyseessä on Tiedustelukomppaniassa tunnettu perinne ja kyseisen Havu-merkin takana on erittäin paljon arvostusta, täysin syystäkin. HAVU-koe on kuormittava niin fyysisesti kuin psyykkisestikin. Kokeen suorittaminen vaatii luonteen kovuutta ja sitä osallistuvat taistelijat joutuvat ylittämään itsensä useasti kokeen aikana. Varusmiehet joutuvat taistelemaan sekä fyysisistä rasitusta että kaikkia niitä ajatuksia vastaan, jotka kehottaisivat jättämään kokeen kesken.

Koepäivänä tiedustelijat herätettiin varhain aamuyöstä suorittamaan koetta. Varusteiden pakkaaminen oli tehty jo edeltävänä iltana ja varusmiehillä oli mahdollisuus hieman valmistautua tulevaan. Herätyksen jälkeen varusmiehillä oli aikaa vain pukemiseen ja ulossiirtymiseen. Ensimmäisenä oli vuorossa henkilökohtaisen varustuksen tarkastaminen. Mikäli varusteissa todettiin puutteita käskettyyn varustukseen nähden, ne korjattiin hiekkasäkeillä. Kokeeseen lähtö oli todella hektinen ja jopa hieman kaoottinen. Psyykkisesti koetta vaikeutti merkittävästi myös tietämättömyys, sillä osallistujilla ei ollut aavistustakaan siitä, mitä tulevat päivät pitävät sisällään. Osa varusmiehistä oli valmistautunut marssiin viikonlopun aikana tankkaamalla ravintoa ja lepäämällä mahdollisim-

man paljon. Osalla unet olivat jääneet viikonlopun aikana lyhyiksi, mikä selvästi kostautui kokeen aikana.

Kokeeseen kuuluva pitkä marssi oli itsessään monelle haastava ja varusmiehet todella pääsivät ylittämään itsensä ja näyttämään mihin oikeasti pystyvät. Osa suorittajista ei nukkunut hetkeäkään kokeen aikana. Matkalla varusmiehille tarjottiin leporasti, mutta sekin oli ensin ansaittava, sillä jos perille ei löytänyt tarpeeksi ajoissa, ei lepoon jäänyt juurikaan aikaa. Marssin aikana varusmiehet suorittivat erilaisia rasteja, joissa heiltä mitattiin useita tiedustelijoilta vaadittavia taitoja. Luonteeltaan Havumarssi ei ole pelkästään yksilökoe, vaan se suoritetaan ryhmässä. Varusmiesten tulee pystyä toimimaan ryhmässä tukien

toisiaan matkan varrella. Hyvällä yhteishengellä on kriittinen rooli pitkällä ja raskaalla marssilla.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan ja niin myös pitkä koe sai lopulta päätöksensä kokeen kolmantena päivänä puolenpäivän aikaan. Varusmiehet olivat saaneet viedä itseään ääri-rajoiille niin henkisesti kuin fyysisestikin. Luovuttaminen ei suurimmalle osalle ollut vaihtoehto, jota olisivat edes harkinneet. Havumarssin jälkeen varusmiehet kertoivat, että se vastasi hyvin pitkälti sitä, mitä he olivat osanneet etukäteen odottaa. Pitkiä siirtymiä jalan, vähän ruokaa ja lepoa. Tämän lisäksi kaiken uupumuksen keskellä oli suoriuduttava erilaisista tiedustelijalta vaadituissa tehtävissä.

Pitkän ja uuvuttavan marssin tultua päätökseen kokeen suorittaneet kokoontuivat yhteen päätöstilaisuuden merkeissä, jossa Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Paavo Kärnä piti päätöspuheen. Päätöspuheiden jälkeen hän jakoi Havumarssin suorittaneille paljon arvostusta sisältävät koulutushaaramerkit. Vasta tämän jälkeen tiedustelijat pääsivät huoltamaan itseään. Sauna ja paljon ansaittu lepo tulivat tarpeeseen.

Havumarssia kuvaillaan “vain kerran elämässä”-kokemukseksi, joten marssin lopulta päätyttyä moni marssija ei sanojensa mukaan pystynyt sisäistämään sen olevan ohi. Monen mielestä sen hetkisiä tunteuksia oli vaikea kuvailla. Vähälle unelle jääneet yöt, väsymys, pitkät marssit olisivat nyt hetkeksi ohi. Havumerkistä ylpeät tiedustelijat eivät kuitenkaan voi kauaa levätä, koulutuksen pitää edelleen jatkua.

Havumarssilla mitataan tiedustelijan osaamista monipuolisesti erilaisilla kokeen aikana suoritettavilla tehtävillä

Koulutushaaramerkki eli ns. "sissihavu".

Oltermanni 2024

Teksti: everstiluutnantti Pasi Heinua, Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö

Perinteikäs 78. Oltermannin hiihto järjestettiin 13.-15.3.2024 Etelä-Pohjanmaan ja Satakunnan alueella ja sen johti Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö.

Oltermannin hiihto on Maavoimien järjestämä vaativa sotilaan fyysisen toimintakyvyn koulutustapahtuma. Ensimmäisen kerran Oltermannin hiihto järjestettiin jo vuonna 1933. Tapahtuma toteutettiin tänäkin vuonna perinteitä noudattaen, joista tärkein on viestin tuonti Oltermannille. Vuoden 2024 Oltermannina toimii Maavoimien henkilöstöpäällikkö eversti **Petteri Tervonen**.

Alkujaan 3. divisioonan kilpailuna järjestetyn tapahtuman perustarkoitus oli joukko-osastojen sotilaallisen ja urheilullisen hiihtotaidon kehittäminen. Tämä tarkoitus on ollut kestävä ja viisaasti asetettu. On myös erityisen hienoa, että osallistujajoukko on laajentunut nykyisellään kattamaan ainakin periaatteessa kaikki Puolustusvoimien joukko-osastot ja laajasti reserviläisiä. Tämän vuoden hiihtoon osallistui yhteensä 23 partiota, joissa 345 henkilöä. Mielenkiintoista on seurata, milloin

ensimmäinen ulkomaalainen joukkue on haastamassa meitä. Pohjoisen olosuhteiden ja niiden edellyttämien taitojen hallitseminen on tälläkin hetkellä ajankohtaista. Hiihtoreitin tavoitteellisenä mittana on pidetty alusta alkaen vähintään 100 kilometrin hiihtomatkaa.

Aamulla hiihtäjiä alkoi saapua maaliin Niinisalon lippukentälle. Kuva: jääkäri Jesse Mäenpää

Joukkueiden oli ilmoitauduttava Niinisalossa 13.3. ja samana päivänä vietettiin myös talvisodan päättymisen muistopäivää. Muistopäivää kunnioidettiin seppeleenlaskulla ja

Yö kului hiihtotaipeleella. Kuva: viestintävarusmies kersantti Pärssinen

kirkkokonsertilla Kauhajoen kirkossa. Hiihdon lähtö tapahtui seuraavana päivänä Kauhajoen, Kauhajärven kirkon läheisyydestä. Ennen lähtöä kilpailujoukkueet kunnioittivat sankarivainajia seppeleenlaskulla sankarivainajien muistomerkillle.

Hiihdon lähtölaukaus ammuttiin 14.3. klo 19.00, joten joukkueiden yö kului hiihtotapaileella. Joukkueet oli varustettu GPS-seurannalla, joten niiden etenemistä oli mahdollista seurata internetin välityksellä. Joukkueiden väliset erot ensimmäisistä viimeisiin olivat merkittävät. Aamulla alkoi joukkueita tulla maaliin Niinisalon lippukentälle. Laivaston soittokunta juhlisti maaliintuloa soittamalla aina kyseisen joukko-osaston kunniamarssin. A-sarjassa kilpailivat palkattu henkilökunta sekä varusmiehet ja sen voitti Kainuun prikaati. Porin prikaati sijoittui hienosti toiseksi. B-sarjassa kilpailivat reserviläiset ja sen voiton vei Keski-Suomen Reserviläispiiri.

Lämmin kiitos tuesta esikunnalle, joukkoyksiköille sekä tietysti alue toimiston omalle väelle, Sotilaslääketieteen keskukselle ja Laivaston soittokunnalle. Erityiskiitos Leijona Catering varuskuntaravintola Falkonetin ammattitaitoiselle, joustavalle ja ystävälliselle henkilökunnalle.

Oltermanni 2025 järjestämisvastuu on Maasotakoululla.

Oltermanniin valmistautumista suunnittelun merkeissä. Kuva: kersantti Juho Pärssinen

Kilpailun maalintulon juhlinta on voittajien osalta riehakasta. Kuva: jääkäri Kiti Vuolle

Kilpailujoukkueiden valmistautumisen olennainen osa on suksien voitelu olosuhteiden mukaisesti. Kuva: kersantti Juho Pärssinen

Suomen kansainvälinen valmiusjoukkokoulutus

Hakeutuminen ja palvelus

Teksti: kapteeni Joonas Suominen

Kuvat: tykkimiehet Tero Palviainen ja Onni Sjöroos

Huhtikuun alkupuolella Porin Karjuhallissa ja Säkylän varuskunnassa liikkui runsas joukko siviilivaatetukseen pukeutuneita henkilöitä. Vilkaistu kalenteriin osoitti, että kyseessä ei ole alokkaiden saapuminen tai vaihtoehtoisesti palveluksesta kotiutuminen. Kyseessä oli Suomen kansainvälisten valmiusjoukkojen (SKVJ) valintakoe, joka järjestetään vuosittain Porin prikaatin toimesta. Vuonna 2024 pääsykokeet olivat hakijalle yksipäiväiset, mikä tarkoitti intensiivistä ja reipasta ohjelmaa aamusta iltaan. Kuluva vuosi ei tehnyt poikkeusta aikaisempien vuosien hakijamääriin positiivisessa mielessä. Hakijoita saapui runsaasti ympäri Suomea ja koulutukseen hakeutui myös ulkomailla asuvia Suomen kansalaisia. Voidaan siis todeta, että koulutuksen maine yhdistettynä oikeiden kanavien kautta toteutettuun viestintään ja rekrytointiin toimii.

Valintatilaisuuteen osallistuvien henkilöiden ensimmäinen testiosuus eli fyysiset testit suoritettiin Porin Karjuhallissa, jossa optimaaliset testiolosuhteet tarjosivat

erinomaiset mahdollisuudet testin toteuttamiselle. SKVJ-koulutukseen valittavalta henkilöltä edellytetään hyvää fyysistä kuntoa. Valittavan henkilön on muun muassa kyettävä 12 minuutin juoksutestissä saavuttamaan vähintään 2 500 metrin tulos. Tulosraja on sama, jota edellytetään operatiivisiin sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin lähteviltä rauhan- turvaajilta. Juoksutestin jälkeen valintakokeeseen osallistuvien fyysistä kuntoa mitattiin myös evakuointitestillä sekä lihaskuntotestillä.

Fyysiset testit läpäisivät valintakoelaiset siirtyivät aamupäivän osion jälkeen Säkylään varuskunnan alueelle, jossa toteutettiin haastattelut sekä peruskokeet. Hyvän fyysisen kunnan lisäksi koulutukseen valittavan henkilön tulee olla psyykkisesti soveltuva vaativiin palvelustehtäviin. Pitkien testipäivien päätteeksi varuskunnasta poistui iltaisin väsynyt (mutta tyytyväinen) joukko pääsykokeilaita, jotka jäivät odottamaan alkukesästä julkaistavia pääsykokeiden tuloksia. Valittujen henkilöiden osalta palvelus alkaa heinäkuussa 2024. Epävirallisen kenttägallupin perusteella viikon aikana moni pää-

sykokelas piti pääsykoetta hyvänä asiana, joskin asiaankuuluvaa jännitystä leijui ilmassa. Pääsykokeissa parhaansa tekemällä hakija pystyy osoittamaan motivaationsa tulevaan koulutukseen ja Puolustusvoimat organisaationa valikoimaan tehtävään parhaiten soveltuvat henkilöt. Nykykielen mukaan kyseessä on win-win-tilanne, jossa keskivertoa palveluksenaloittajaa paremmassa kunnossa olevat sekä koulutukseen soveltuvat henkilöt pääsevät palvelemaan haluamassaan paikassa. Samalla koulutusta tarjoava organisaatio voi suunnitella koulutuksensa nousujohteiseksi ja haastavaksi alusta alkaen, kun koulutettava joukko on esivalittu tarkoituksenmukaisesti.

SKVJ-palvelus kestää 347 vuorokautta. Palveluksen jälkimmäisellä puolikkaalla SKVJ-koulutuksessa keskitytään lisä-, kriisinhallinta- ja valmiusharjoittelujaksoihin. SKVJ-koulutuksen käyneillä henkilöillä on lähihistorian aikana ollut hyvä mahdollisuus päästä halutessaan palvelemaan sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin, mikäli tehtävät kiinnostavat palveluksen jälkeen. Koulutuksen jälkimmäisen osan kriisinhallintakoulutus luo kattavan pohjan kriisinhallinnan perusteisiin, joka osaltaan valmistaa joukkoa kansainvälisiin tehtäviin. Esimerkiksi partiointi, saattuetoiminta, räjähdekoulutus (mm. Counter IED-koulutus), joukkojenhallintakoulutus sekä yhteistoiminta helikoptereiden kanssa kuuluvat koulutettaviin kokonaisuuksiin. Koulutetut monipuoliset kokonaisuudet pääsevät myös palveluksen aikana testiin, koska koulutukseen sisällytetään myös harjoituksia ulkomaalaisten joukkojen kanssa. Muiden kansallisuuksien kanssa toteutetun yhteistoiminnan merkitys Suomen Nato-jäsenyyden myötä on korostunut ja se tulee nä-

kymmään myös SKJV-palveluksessa. Karkeasti voidaan ajatella, että aikaisempi kumppanimaa on nyt liittolainen ja yhteisten toimintatapojen ja käytänteiden sujuvuus on elinehto saumattomalle yhteistyölle.

Miten stereotyyppisesti hie-
man hiljaisen nuoren suomalaisen
SKVJ-soturin suuhun sopii englantikielinen kommentokieleksi kansainvälisessä yhteistyössä? Vastaus on yksiselitteisen lyhyt: hyvin! Nuoremman sukupolven englannin käyttö arjessa heijastuu positiivisesti palveluksen aikaiseen toimintaan, joka tukee myös mahdollista palvelusta sotilaallisissa kriisinhallintatehtävissä. Rohkeus poistua kielelliseltä mukavuusalueelta ja vieraan kielen arkinen käyttö kehittyi ehkä parhaiten käytännön tilanteissa. Reipas ja avoin asenne sosiaalisissa tilanteissa ”oikaisee” pienet kielioppivirheet. SKVJ-pääsykokeiden kielellisiä valmiuksia painottavat arviointikohteet eivät painota täysin virheetöntä puhetta, tärkeää on ilmaista itsensä ymmärrettävästi ja käyttää kieltä rohkeasti.

Loppuyhteenvedon voidaan tiivistäen kysyä, mitä oikeasti on hakeutuminen SKVJ-palvelukseen sekä palveleminen kyseisessä joukossa? Jonkinlaisen tiivistelmän luomiseen asiaa voidaan lähestyä ensisijaisesti yksilön ja toissijaisesti organisaation kannalta. Hakijan (ja myöhemmin palveluksen suorittajan) näkökulmasta kyse on unelman tai mielenkiintoisen mahdollisuuden täyttymisestä, joka vaatii valmistautumista sekä omistautuneisuutta asialle. Tekemällä parhaansa pääsykokeissa hakija voi vaikuttaa siihen, valitaanko hänet koulutukseen vai ei. Koulutukseen valitun henkilön osalta palveluksen astumisen ja kotiutumisen väliin eli 347 vuorokauden mahtuu laaja kirjo oppeja, koulutusta ja kokemuksia, joita ei muualta saa. Tilastollisesti esivälitun joukon ryhmäkiinteyden sekä mehenki ovat erinomaisella tasolla ja ”kultaisen barettimerkin klubiin” kuuluminen yhdistää pitkään palveluksen jälkeen. Samalla Puolustusvoimat saa organisaationa hyvässä kunnossa olevan ja ammattitaitoisen joukon, jota voidaan käyttää kansallisen puolustuksen tehtävien ohella sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin erillisen hakeutumisen perusteella.

Kyseessä on siis jo aiemmin mainittu win-win-tilanne, jossa yksilön ja organisaation intressit kohtaavat palveluksen merkeissä.

Varusmiespalvelukseen Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin voi hakeutua lokakuusta

2024 alkaen, jolloin palvelus alkaa heinäkuussa 2025. Hakeutuminen tapahtuu OmaIntti-palvelun kautta osoitteessa <https://asiointi.puolustusvoimat.fi>.

Varusmiehet suorittivat useita erilaisia rasteja barettimerkkikokeen aikana.

Barettimerkkikoe koettelee sekä fyysisiä että henkisiä voimavaroja

Teksti: viestintävarusmies alikersantti Kalliomäki.

Kuvat: alikersantti Artturi Kalliomäki ja tykkimies Onni Sjöroos

Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa (SKV) palvelevat varusmiehet suorittivat huhtikuussa barettimerkkikokeensa. Kokeen tarkoitus oli mitata valmiusjoukon varusmiesten sekä fyysistä että henkistä suorituskykyä kovan paineen ja rasituksen alla. Barettimerkkikoe on jo pitkään jatkunut perinne valmiusjoukoille ja sen suorittaneet palkitaan kultaisella barettimerkillä, josta kokeen nimikin juontaa juurensa.

Kokeeseen valmistelut alkoivat vauhdilla perjantai-iltana, kun koetta suorittamaan lähtevät varusmiehet pakkasivat reppuja pitkää suoritusta varten. Tunnelma kasarmilla oli lämmin, mutta ilmassa oli myös havaittavissa hyvänlaista jännitystä. Varus-

miehet pyörivät tuvasta toiseen kyseenalaisilta vinkkejä kokeeseen ja toivottamassa onnea ystävilleen. Ennen koetta alikersantti **Huhtasalo** kertoo jännittävänsä hieman, mutta lähtee kuitenkin avoimin mielin ja ottaa kokeen tarjoamat haasteet vastaan. ”Odotan innolla haasteita ja ryhmähengen kehittymistä barettimerkkikokeen aikana.”, kertoo Huhtasalo. Kaikki tietävät, että kokonaisuudessaan koe tulee olemaan rankka kokemus, jota voi varmasti muistella lämmöllä koko loppuelämän. Vapaaehtoiseen asepalvelukseen tullut alikersantti **Roiha** kertoi tunteuksiaan ennen marssia. ”Eiköhän aika kultaa nämäkin muistot ja onhan tämä todella ainutlaatuinen ja hieno kokemus.”, Roiha kertoo.

Lähtöpäivä lopulta koitti ja yllättävät lumikuurot olivat peittäneet maan. Varusmiehet matkasivat lauantai aamulla busseilla Uuteenkaupunkiin, josta itse kokeen suorittaminen alkoi polkupyörämarssilla. Tunnelma oli vielä lähtöviivallakin kannustava. Ensimmäisten lähtiessä polkemaan, kaikki alkoivat taputtamaan ja toivottamaan onnea matkaan lähteneille. Tätä jatkui jokaisen ryhmän kohdalla, kunnes kaikki olivat päässeet lähtemään. Pyörämarssia jatkui läpi koko päivän pitkälle yöhön asti. Koetta suorittavat ehtivät hetken nukkumaan, kunnes taas toiminta jatkui. Seuraavana päivänä ryhmät kiersivät erilaisia rasteja, joissa muun muassa ammuttiin, lääkittiin ja harjoiteltiin kansainvälisissä teh-

Huhtikuinen lumisade toi lisämausteen kokeen lähtöpäivään.

tävissä tarvittavia taitoja. Vaikka varusmiehet olivat saaneet vähäisesti unta ja olivat väsyneitä pitkän pyöräilypäivän jälkeen, he silti toimivat tehokkaasti. Monet yhä hymyilivät ja näyttelivät peukkuja hyvän asenteen merkiksi. Rasteja suoritettiin aamusta myöhään iltaan asti, minkä jälkeen marssijat pääsivät jälleen lyhyeen lepoon ennen kokeen viimeistä päivää. Ryhmät aloittivat jo yöllä pitkän jalkamarssiosuuden ja tässä vaiheessa marssijoista alkoi näkyä uupumus, mutta samalla jokaisen silmistä paistoi myös taistelutahto. Vaikkakin unet olivat jääneet vähäisiksi, matkat olivat pitkiä ja rastit haastavia, jaksoi kaikki silti painaa yhdessä eteenpäin. Rasteille saapuesssa ryhmäläiset kannustivat toisiaan jaksamaan loppuun asti.

Kokeen lähentyessä loppua, ryhmät alkoivat toistensa jälkeen saapumaan kasarmille viimeisiä rasteja varten. Barettimerkkikokeen päätteeksi kokeen suorittaneet palkittiin kultaisilla barettimerkeillä. Vaikka suorituksen raskaus näkyi eri tavoin yksilöissä, oli se silti varmasti uuvuttava kokemus kaikille. Hyvät suori-

tukset kertovat siitä, miten vahvoiksi Suomen kansainvälisten valmiusjoukkojen sotilaat on koulutettu. He jaksivat jatkaa sinnikkäästi, vaikka olivat väsyneitä, eivätkä tienneet tulevasta mitään. Barettimerkkikoe on varmasti valmiusjoukoille yksi ikimuistoisimmista hetkistä varusmiespalveluksessa.

Valmistautumista tehtiin huolella koetta edeltävänä päivänä.

Esikunnan Aune muistelee turvallista elämää
mäntyjen keskellä Huovinrinteellä

”Jönssi” ja ”Onska” kasvavat ja voivat hyvin Kaislatiellä Säkylässä

Teksti: Matti Vihurila

Kuvat: Matti Vihurila ja Levanderien arkistot

Aune ja Veikko Levanderin kotipihalla Säkylän Kaislatiellä, saniaisten keskellä, kasvaa kaksi lahjaksi saatua Suomen itsenäisyyden 80-vuotisjuhlakuusta, jotka Aune on nimennyt ”Jönssiksi” ja ”Onskaksi”. Jönssi kuvassa vasemmalla.

Ypäjäläinen **Aune Levander** (os. Lahti) tuli nuorena vaimona ja upseerin puolisona Huovrinteelle 1960-luvulla,

kasvatti kaksi poikaa ja työskenteli Porin prikaatin esikunnassa koko työikänsä, pääosan siitä komentajien sihteerinä. Kahvihuoneessa Aunen paikka oli siinä, mistä oli lyhin matka suunnistaa tupakansavun seasta hänen työhuoneeseensa, mikäli puhelin sattuisi soimaan kahvittelun aikana - siihen piti aina vastata. Oman kodin rakentamisen myötä elämä ankkuroitui Säskylään, missä aktiivinen eläkeläinen viihtyy edelleen. Veikko-puoliso on terveydentilansa johdosta valitettavasti joutunut laitoshoitoon. Huovrinteellä on palvellut henkilöitä, joita voidaan kutsua legendoiksi, ja Aune kiistattomasti on yksi heistä - Esikunnan Aune.

Hei Aune, mitä kuuluu?

- Nyt elelen yksinäni ja yritän selvittää omakotitalon töistä. Onneksi tähän asti kaikki on sujunut onnekaasti ja saan myös pojilta, Jarilta ja Kimmolta, apua tarvitessani. Terveys on pysynyt reumalääkkeiden avulla suhteellisen hyvänä, ja voin osallistua viikoittaisiin jumppatunteihin, Terttulin tanssitunteihin sekä Katismaassa avantountiin, jota olen harrastanut lähes kolmekymmentä vuotta. Olen jo isomamma ja ihannat lastenlapset, kuusi tyttöä sekä jo kaksi lapsenlapsenlasta, **Toivo** 5 v ja **Väinö** 3 v, ovat elämäni arvokkaat lahjat. Muistisairasta **Veikkoa** (majuri evp. Veikko Levander) käyn viikoittain tapaamassa hoitokoti Valkamassa, ja toivon, että hän saisi olla edelleen samassa hoitopaikassa, vaikka muutokset uhkaavat terveydenhuollossa.

Laskeskelin, että 17 vuotta sitten siirsit vastuusi komentajien ”ovivahdin” tehtävistä ja heidän aikataulujensa paimentamisesta seuraajallesi **Anne Lähteenmäelle**.

Olit kymmenen Porin prikaatin komentajan sihteerinä lähes 30 vuotta. Miten kaikki sai alkunsa?

- Syksyllä 1973 minut palkattiin toimistoapulaiseksi esikunnan kirjajaan. Seuraavaksi siirryin järjestelytoimistoon varusmiesten kor-

tistonhoitajaksi. Tehtävään kuului myös alokkaiden jakaminen eri komppaniioihin ja sotilaspassien kirjoittaminen, mikä olikin hyvin vaativaa ja mieluista työtä. Seuraava komentaja, eversti **Jukka Suviniemi** kutsui syksyllä 1976 minut ”nurkka-huoneeseen” ehdottaen komentajan sihteerin tehtäviä, mutten ollut yhtään innostunut asiasta. Sanoin myös, etten varmaankaan osaa sihteerin tehtäviä. Aiemmin sotilaat, kapteenit, olivat adjutantteina hoitaneet tehtävän. Suviniemi oli sinnikäs ja sanoi, että hän kyllä neuvoo minua, miten pitää toimia. Niinpä sitten uskalsin aloittaa tehtävässä.

Nykyään komentajan ovi on auki lähes aina, mutta aikoinaan se olisi visusti kiinni, mikäli et ollut varannut audienssia sihteerin kautta esitelläksesi vaikkapa jotain laati- maasi käskyä, joka vaati hänen hyväksyntänsä tai allekirjoituksensa. Millaisia muistoja tuosta ajasta on jäänyt?

- Lähes kaikkihan asioitansa esittellevät joko jännittivät tai sitten olivat jo tottuneet siihen, ettei aina mennyt ”ihan putkeen” ja tarvittiin vielä uusi esittelykerta.

Me kaikki olemme persoonia, Porin prikaatin komentajatkin. Millaisia persoonia on jäänyt mieleen?

- Suviniemi kutsui huoneeseensa huutamalla ”Levanderska, tuleppa tänne”. Meillä oli hyvät ja välittömät suhteet. Suviniemi opasti arkistointia ja kaikkia minulle uusia asioita. Eversti **Olli Rekola** puolestaan oli hieman aristokraattinen ja korosti ruotsalaisittain ”rouva LeVander, tulisitteko tänne”. Rekola oli erittäin hienokäyttöksinen ja lempeän ystävällinen aina. Eversti **Olli Nepponen** oli aamuvirkku, ja luulen, että jo kuudesta lähtien esikunnassa ahkerana. Työajan alkaessa hän oli ehtinyt kirjoittaa monta Post it -lappusta esikunnan toimistojen päälliköille, joita sitten kävin viemässä perille. Nepposella oli aina monta rautaa tulella, ja hän ehtikin saada niistä useita vireille ja valmiiksi. Eversti **Olli-Matti Multamäki**, ”Onska”, oli stadilainen ja lähes vuoden minua nuorempi. Aiemmat komentajani olivat olleet minua vanhempia.

Osasivatko komentajat arvostaa kokemustasi ja työtäsi ja miten se ilmeni?

- En ole odottanut milloinkaan komentajiltani mitään erityistä arvostusta työtäni kohtaan. Olen vain ollut iloinen, mikäli he ovat olleet tyytyväisiä tehtäviini ja olen saanut ne tehdyksi. Mielestäni jokainen komentaja kohteli minua huomautteisesti ja lämpimästi. Lähtiessään he myös muistivat minua pienillä läksiäislahjoilla. Jukka Suviniemi eli ”Jönssi” toi esikuntaan 1997 kaksi Itsenäisyyden kuusentainta Olli-Matti Multamäelle ja minulle. Nämä kuuset, ”Jönssi” ja ”Onska”, kasvavat nykyään isoina puina meidän pihassamme Kaislatiellä. Multamäki ei voinut viedä omaa kuusentaintaan Helsinkiin, joten hän luovutti sen minulle. Minulle myönnettiin vuosien kuluessa myös mm. Porilaisristi, Sotilasansiomitali ja Puolustusvoimien Hopeinen Ansiomitali. Yhä edelleen saamme komentajien ja perheittensä lähettämiä joulukortteja, mikä lämmittää mieltä kiitollisena.

Perheenne, sinun ja puolisososi sekä kahden pojan, koti oli prikaatin asuntoalueella aikana, jolloin lähes kaikki sotilaat asuivat siellä. Myöhemmin monet heistä, niin tekin, rakensivat oman kodin Säskylään tai lähialueelle.

Millaista 1960- ja -70 luvun varuskuntaelämä on sinun muistoissasi?

- Elämä varuskunnan asuntoalueella oli kuin lintukodossa olisi asuttu. Yhteishenki vallitsi ja naapuriapu toimi. Kun keväällä 1967 olin Loimaan aluesairaalassa synnyttämässä toista poikaamme Kimmoa, rakennus 17:n väki auttoi Veikkoa kodin muutossa isompaan asuntoomme, ja vauvan kanssa saavuimme uuteen, valmiiksi kalustettuun kotiin, jossa kaikki tavarat olivat paikoilleen. Luulen, että asia on todella ainutlaatuinen. Rivitalossamme asui yhteensä 13 lasta, joten kavereita riitti. Töistä kotiin palatessani saattoi eteisen koko lattia olla täynnä erikokoisia jalkineita, kun kavereita oli tullut. Kerhoelämä oli aktiivista ja ”naistenkerho” kokoontui säännöllisesti perinnehuoneessa. Mukana olivat ahkerasti myös komentajien puoliset, vaikka

Malja Aunelle. Korkea Tammi -ravintolassa järjestetyille läksiäislounaalle osallistuivat entiset komentajat Erkki Setälä (1968 – 1970), Olli Rekola (1978 – 1980), Arto Rätty (2000 – 2002) ja Markku Nikkilä (2005 – 2008). Oikealla oikeusupseeri Jouni Mäentaus.

eivät kaikki asuneetkaan vakituises-
ti varuskunnassa. Järjestimme mm.
verhotalkoot kerholle ja Kuntotalolla
ns. Loiskiaiset, joka oli hyväntekeväisyys-
tapahtuma. Lapsille pidettiin kerholla
joulujuhlia, ja kesäisin ahkerassa käytössä
oli varuskunnan rantasauna, jonne jopa
lastenvaunujen kanssa käveltiin viettämään
iltaa. Rannassa pidimme myös siivoustalkoita
ja tikkakisoja. Eräänä iltana nuorempi
poikani **Kimmo** tuli kertomaan, että ”äiti,
päättää särkee”. Syykin selvisi: hän oli
koko päivän johtanut ”komppaniaansa” eli
asuntoalueen kakaroita Huovinlammen
ympäristössä erilaisissa manöövereissä,
päässään isän saksalaismallinen, painava
kypärä. Sotaleikit olivat tietysti poikien
hommia, mutta kyllä tytöillekin löytyi
paikkansa: ylliluutnantti **Kauko Anttilan**
tytär **Päivi** nimettiin lipunkantajaksi!

Teit koko aikuisikäisen työurasi sotilas-
ympäristössä, sotilaiden ja siviilien kanssa
esikuntatehtävissä.

**Miten kuvailisit työympäristöäsi ja
työkavereitasi?**

- Esikunta oli mielestäni erinomai-

nen työyhteisö, jossa ei ollut ”kahdenkerroksen väkeä”, vaan kokoonnuimme klo 9 ja 14 kahvioon yhteiselle kahvihetkelle. Merkkipäivinä laulettiin onnittelulaulu sotilaspastori **Heikki ”Sökö” Sysiojan** ja myöhemmin kapteeni **Tapio ”Tatti” Vuorisen** kitarasäestyksellä. Muistelen, että alkuvuosina kahvihuone oli täynnä tupakansavua, koska useimmat sotilaat tupakoivat silloin. Aluksi meitä naisia oli vain 6–8. Työkaverit järjestivät minulle yllätykselliset läksiäisjuhlat Pyhäpirtillä, sauna, avanto, illallinen, ja toiset juhlat vielä prikaatikenraali **Markku Nikkilän** johdolla: upea lounas Korkea Tammi - ravintolassa Köyliössä. Yllätyksenä siellä olivat odottamassa entiset komentajat **Erkki Setälä**, **Olli Rekola** ja **Arto Rätty** sekä oikeusupseeri **Jouni Mäentaus** ja valokuvaaja.

Miten eläkepäivät ovat sujuneet ja mitä olet puuhailut Säkylän Kaisalatielle itse rakentamassanne omakotitalossa?

- Eläkepäivien alkuaikoina jatkoimme yhdessä Veikon kanssa tavallista liikunnallista elämää. Kävimme kun-

totalon punttisalilla kuten olimme tehneet ennenkin. Pyöräiltiin, hiihrettiin ja käveltiin. Matkustelua, tavallista arkea ja kotitöitä.

Jäitkö kaipaamaan jotain Huovrinteeltä ja työyhteisöstäsi?

- Todellakin jäin kaipaamaan - turvallista elämää mäntyjen keskellä, vaikka turvallista se on ollut myöhemminkin. Ainutlaatuaista työyhteisöä. Onneksi toimin vielä aktiivisesti sotilaskotityössä kirjastosisarena noin kerran kuukaudessa. Aikoinani 1990-luvulla toimin sotilaskodin johtokunnassa kymmenen vuotta, ja toimialueenani oli varusmiesten tuloilaisuuksien järjestäminen.

Onko sinulla terveisiä entisille ja nykyisille Porilaisille?

- Maailma on täysin erilainen, mihin olimme jo tottuneet, emmekä tiedä, mitä tulevaisuudessa tapahtuu, mutta toivon, että rauha saataisiin maailmaan. Porilaisten motto, KUNNIA - VELVOLLISUUS - TAHTO, on edelleen mielestäni tärkeä muistia.

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

 KEULA

jmi
jmi.fi

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti - paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

 RAUTANET
LOIMAA

PAIKALLINEN JA PALVELEVA - WWW.RAUTANETLOIMAA.FI

 KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

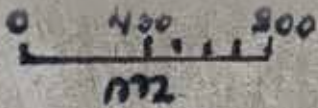
kankaanpaa.fi

 AKR.FI

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

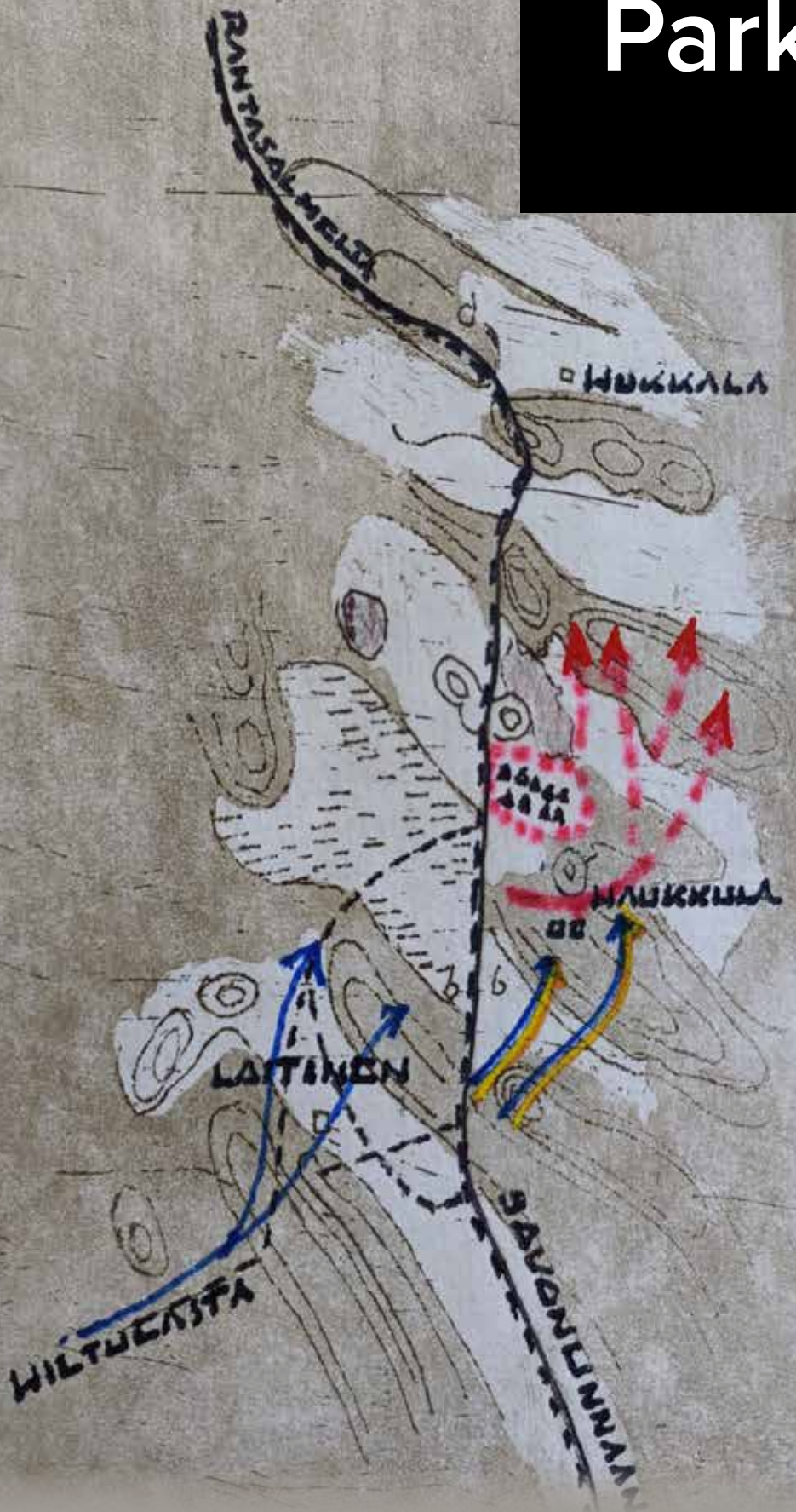
www.akr.fi

PARKUMÄKI

Parkumäen taistelu

Porilaisessa jatkuu juttusarja, jossa esitellään eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarja ei etene kronologisessa järjestyksessä kolmikymmenvuotisesta sodasta alkaen, vaan noudattaa kulloisenkin Porilais-numeron aikana vallitsevaa vuodenaikaa. Juttusarjalla esitellään Porilaisten kunniakasta historiaa juhluvuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026.

Parkumäen taistelu käytiin 21. heinäkuuta 1789 Etelä-Savossa Parkumäellä noin 15 kilometriä Rantasalmen kirkonkylältä Savonlinnan suuntaan. Se oli yksi Kustaa III:n sodan taisteluista. Taistelussa saavutettiin sodan ensimmäinen ruotsalais-suomalaisten maajoukkojen hyökkäysvoitto. Voittoa juhlistettiin kuninkaan määräyksestä kiitosjumalanpalveluksilla kaikissa Ruotsi-Suomen kirkoissa.

1700-luvun lopulla Ruotsin kuninkaaksi tuli Kustaa III. Hänkin halusi kuninkaana vuorostaan iskeä Venäjälle, mutta sen onnistuminen edellytti itsevaltiaan oikeuksia. Vuoden 1772 hallitusmuoto oli riisunut kuninkaalta valtaoikeuksia, jottei Suuren Pohjan sodan kaltaisia katastrofeja enää syntyisi kuninkaan hyökkäysinnon takia. Kustaa III halusi valloittaa Turun rauhassa Venäjälle menetetyt alueet takaisin.

Isoviha ja Pikkuviha olivat osoittaneet, että Ruotsin ruotujakoinen armeija ei ollut enää menestyvä sotajoukko. Se oli vanhanaikainen, iäkäs, pieni ja tehoton. Upseerien keskuudessa oli tajuttu jo pitkään, että Venäjän sotavoima oli kasvanut ylivoimaiseksi.

Kustaa ei ollut samaa mieltä. Hän sai tilaisuutensa, kun venäläinen rajapartio eksyi onnettomasti kesäkuussa 1788 Suomen puolelle. Kustaa käski lavastaa Puumalaan hyökkäyksen osoittamaan Venäjän tahallisuutta. Savon rykmentin komentaja, eversti **Hastfer** järjesti eräänlaisen kesäteatterin puvustamalla talonpojat venäläisiin sotilaspukuihin ja näyttämään hyökkäystä Suomen puolelle Puumalan Vuolteensalmella.

Anteeksiantamaton rajaloukkaus! Kustaa aloitti sodan ja aikoi samalla vallata Pietarin, kun oli kerran siihen suuntaan matkalla. Helsinkiin keskitetyt Turun läänin ja Porin rykmentit lähtivät etenemään pitkin kuninkaantietä kohti itää. Rykmentit ylittivät Kymijoen ja saapuivat heinäkuussa Haminan linnoitukselle. Hyökkäys pysähtyi. Turun läänin rykmentin komentaja, eversti **Hästesko** ja Porin rykmentin komentaja, eversti **von Otter** pitivät hyökkäystä oikeudettomana. Kuningas tuli itse Haminaan patistamaan hyökkäystä liikkeelle. Rykmenttien sotilaat olivat komentajien käskystä hiljaa, kun kuningas kysyi, olivatko joukot valmiina seuraamaan häntä. Kuningas totesi, että everstin pää on nyt höllässä, kun Hästesko kävi kiinni kuninkaan rinnoiksiin.

Kustaan laittomasti aloittama sota oli aiheuttanut yli sadan upseerin kapinallisuuden, Anjalan liiton. Upseerit allekirjoittivat Liikkalan nootin, joka ujutettiin Pietariin Venäjän **Katariina II:n** käsiin. Siinä he pyrkivät estämään sodan jatkumisen ja aloittamaan neuvottelut Suomen itsenäistymisestä Venäjän suojeluksessa. Upseerikapina aiheutti sen, että Ruotsin armeija joutui sekasortoisesti vetäytymään vanhoille rajoille.

Seuraavan vuoden kesäkuussa Porilaiset osallistuivat Savon Porrassalmen verisiin taisteluihin, jossa saavutetusta torjuntavoitosta huolimatta eversti **von Stedingk** joutui vetämään Ruotsin joukot Joroisiin. Joroisilta aloitettiin vastahyökkäykset Savon saamiseksi takaisin.

Parkumäessä toiminta-ajatuksena oli yllättää venäläiset aamutuimaan hyökkäämällä mäelle yhtä aikaa eri suunnista. Porin ja Pohjanmaan rykmentit etenivät suviyön hämärässä sivuteitä ja korpea pitkin venäläisten selustaan. Samalla tykistö ja Savon rykmentti lähestyivät leiriä maantien suunnasta. Yllätyshyökkäyksessä venäläiset jäivät kahden tulen väliin. Yhteensä 1 260 sotilasta käsittäneet ruotsalais-suomalaiset joukot valtasivat venäläisten sotaleirin ja löivät kenraalimajuri von Schultzin johtaman yli tuhannen miehen venäläisjoukon.

Venäläisiä kaatui noin 200 ja haavoittui noin 130, lisäksi ruotsalais-suomalaiset joukot vangitsivat noin 500 venäläistä sotilasta. Taistelun jälkeen Porilaiset valtasivat vielä Haukkalan kylän ja saivat saaliikseen venäläisten tykistön ja 600 kivääriä sekä vangitsivat von Schultzin.

Porin rykmentti menetti sodassa kahdeksan upseeria sekä lähes tuhat alipäällystöönsä ja miehistöönsä kuuluvaa. Värälän rauha päätti sodan, jossa Venäjän ja Ruotsin väli-

nen raja ei muuttunut millään lailla. Kustaa III:n turhasta sodasta ei ole juurikaan kirjoitettu sankaritarinoita, lauluja eikä runoja, mutta se on silti osa Porilaisten kunniakasta historiaa.

”... osoittaa mitä hyvä tiedustelu ja erämaitse suoritettu koukkaus voi aikaansaada: suomalaisen prikaatin onnistui motittaa itseään huomattavasti mieslukuisempi venäläisosasto; motista pääsi vain n. puolet solumaan läpi taistelukykynsä menettäneinä parvina.” (350-vuotispäivänä 1976, Ent. Porin rykmentin upseerit: Porilaiset taistelujen tiellä 1580–1940 piirroksin ja viittein kerrottuna.)

Parkumäen taistelupaikalle valmistui 21. heinäkuuta 1929 massiivinen tornimainen muistomerkki, jonka on suunnitellut arkkitehti Martti Välikangas. Muistomerkki toimii myös näkötorjuna.

Teksti: Seppo Vainio

Porilainen

Porin Prikaatin ja Porin Rykmentin Killan lehti

3. numero 15. vu

Porilainen lehden vuoden 1964 kolmannessa numerossa kerrottiin Porin prikaatin pääosien olevan nyt Huovirinteellä. II paljoona oli siirtynyt uuteen varuskuntaan Säkylään elokuussa 1963. Vuoden 1964 aikana siirtymään pääsivät Pioneerikomppania, Viestikomppania ja Aliupseerikoulu. Samana vuonna siirtyi Huovirinteelle vielä myös pääosa Esikuntakompaniasta sekä Prikaatin esikunta. Tästä lähtien Porin prikaatin komentaja oli myös Säkylän varuskunnan päällikkö. Ja missä komentaja, siellä myös joukon lippu. Porin prikaatin uljas lippu otettiin juhlallisesti vastaan Porilaisaukiolla 19. elokuuta 1964. Lippu jäi nyt pysyvästi Säkylään.

Heikki Saarinen
Porilaismuseo

Porin Prikaatin pääosa Säkylässä

Kuluvan vuoden aikana on pääosa Porin Prikaatista muuttanut Huovirinteen uudelle kasarmialueelle. Taivella muuttivat erillisyyksiköt ja aliupseerikoulu ja elokuussa prikaatin esikunta. 19. päivänä elokuuta ottivat Säkylän varuskunnan joukot prikaatin kunniaksaan lipun vastaan Huovirinteen kasarmialueella suorittamalla sille kunniatoimituksen, kun se lippukomppanian edessä kantamalla vietiin uuteen prikaatin esikuntaan.

SäilymisjuhlallisuuDET

Porin Prikaatin tänä vuonna siirtymisen joukkojen muuttojuhlallisuuDET pidettiin 29–30. elokuuta. Juhlat alkoivat Turussa 29. päivänä pidetyillä paraatikatseiluilla ja ohimarsseilla. Katseilun suoritti Porin Prikaatin komentaja eversti Väinö Salmela ja

ohimarsain otti vastaan 2.D:n komentaja kenraaliluutnantti Adoif Ehrnrooth.

Turun Sotilaskotiyhdistys tarjosi tämän jälkeen pois muuttavalle prikaatin oskunnalle kahvit Heikkilän sotilaskodin viihtyisissä suojissa. Monien hyvien toivotusten jälkeen luovutti Turun Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja rva Sirkka Numminen Porin Prikaatille komean kiertopalkinnon muistoksi prikaatin Turussa oloajasta. Eversti Salmela vastasi rva Nummisen puheeseen ja kiitti Turun Sotilaskotiyhdistystä sen suorittamasta arvokkaasta työstä Porin Prikaatin hyväksi. Ev. Salmela luovutti tämän jälkeen Porin Prikaatin lahjana Turun Sotilaskotiyhdistykselle taulun "Porilaisten marssi".

Samana päivänä ilta joukkojen saavuttua Turusta suoritettiin Säkylän kirkonkylässä Säkylään saapumisjuhla paraatiteineen ja ohimarsseineen ja lisäksi

prikaatin komentaja, seurassaan upseeri-, aliupseeri- ja varusmiehedustaja, laski Porin Prikaatin seppöiden sankarivainajien muistopatsaan juurelle.

Sunnuntaina jatkuivat juhlallisuuDET. Aamupäivällä pidettiin Huovirinteen kasarmin kentällä paraati, johon osallistui kaikki Säkylässä olevat joukot. Paraatijoukkoja komenssi everstiluutnantti Kalevi Kuusela ja paraatin ottivat vastaan prikaatin komentaja eversti V. Salmela. Kenttäharjoitusta piti saarnan sotilaspastori Seppo Seesjärvi.

Ohimarsain jälkeen tarjottiin kutsuvieraille lounas Huovirinteen kasarmin ruokalassa. Kutsuvieraiden joukossa nähtiin mm. sosiaalitarhaaja Paasonen Puolustusministeriöstä, 2.Divisioonan esikuntapäällikkö, eversti O. J. Lehti, Säkylän kunnanvaltuuston puheenjohtaja V. Kaunisto ja kunnan-

Porin Rykmentti saa lipun 1919

Porin Rykmentin ja Porin prikaatin täydennysalue, harjoituspaikat ja rauhan ajan varuskunnat ovat sitoneet joukko-osaston kotimaakuntiinsa lounaisessa Suomessa Satakuntaan, Varsinais-Suomeen, Hämeeseen ja Etelä-Pohjanmaahan. Rykmentin ja prikaatin yhteenkuuluvuuden arvokkain tunnus - joukko-osaston lippu - on osoittanut Porilaisille oikean suunnan niin sodassa kuin rauhan ajan katselmuksissa. Vanhan laajan Satakunnan maakunnan vaakunan karhu ja sinikeltaiset värit ovat innostaneet jäyhää Satakunnan ja sen naapurimankuntien sotilasta käyttämään miekkaansa ja asettansa Suomen puolesta. Kun Porin Rykmentti sijoitettiin juuri itsenäistyneessä Suomessa Turun kaupunkiin, rykmentin lippuun otettiin Satakunnan vaakuna vain toiselle puolelle ja Varsinais-Suomen vaakuna toiselle puolelle.

Porin Rykmentin uuden lipun luovutus rykmentille tapahtui Keski-Porin kirkossa Porin vapautumisen ensimmäisenä muistopäivänä 13. huhtikuuta 1919. Tilaisuus alkoi kello 9.30, jolloin valtionhoitaja ylipäällikkö, kenraali **Mannerheim** saapui kirkkoon. Tämän jälkeen toivat lipun kirkon kuoriin siunattavaksi sen lahjoittajien, Satakunnan naisten edustajina tyttökoulun johtaja maisteri **Aili Nikko** sekä emännät **Kanni Huittisista** ja **Markkula Pomarkusta**. Lipun siunaamisen toimitti kirkkoherra **M. N. Lauha**. Siunaamisen, joka tarkoitti lipun vihkimistä, jälkeen puhui maisteri Nikko ja lausui mm: *"Satakunnan naisten, äitien, siskojen ja morsianten puolesta pyydän saada jättää tämän lipun, jonka esikuvana on ollut Suomen mainehikkain lippu, Herra Valtionhoitajalle Porin Rykmentille ojennettavaksi. Sinä rakas lippu, joka väreinäsi kannat kypsytävän viljan kulua ja uskollisuuden siinä, johda Porin Rykmenttiä totuuden teillä, kunnian teillä ja Jumalan teillä.*

Valtionhoitaja otti lipun vastaan, luovutti sen Porin Rykmentin komentajalle, majuri **Östermanille** ja lausui:

"Luovutan tämän lipun Porin Rykmentille. Kantakaa lippu tahrattomana ja samalla kunnialla kuin esi-isänne, entiset uljaat porilaiset kantoivat revityn lippunsa tähteitä."

Majuri Österman otti lipun vastaan ja kiitti Satakunnan naisia. Sen jälkeen hän ojensi lipun korpraali **Albin Isakssonille**, josta näin tuli lipun ensimmäinen kantaja. Lippu-upseereina olivat vänrikki **Timgren** ja **Hedman**. Rykmentin lippukomppania osallistui vielä päivällä pidettyyn suojeluskuntien juhlaparaatiin. Mannerheimin seurueessa paraatissa olivat mm. kenraalimajuri **E. Linder** ja everstiluutnantti **W. Bergh**, porilaisen vapaussodan aikaiset esimiehet.

Uuden lipun alkuunpanijana oli Satakuntalainen osakunta, joka esitti, että rykmentin lipun aiheeksi otettaisiin professorinrouva **Maila Mikkolan** Tukholmassa jäljentämä lippupiirustus vuodelta 1796. Asia esitettiin Sotaministeriön lipputoimikunnalle, jonka esityksestä valtionhoitaja hyväksyi sen. Sotaministeriö määräsi kuitenkin, että uudelleen muodostetun Porin Rykmentin lippuun on otettava myös Varsinais-Suomen vaakuna. Asiakirjoista on pääteltävissä, että Satakunnan naiset olivat itse ommelleet lipun. Lipun myöntäminen ja malli tiedotettiin Sotaministeriön käskylehdessä n:o 48 ja se on päivätty 3. 7. 1919.

Sotaministeriön käskylehdessä n:o 64, päivätty 23. 9. 1919, on määrätty mm:

"Kiinnittääkseen jonkun muiston Suomen vapaussodasta sotahistorias-

samme loistavaan Porin Rykmentin nimeen on Valtionhoitaja - Ylipäällikkö myöntänyt nykyiselle Porin Rykmentille vapaudenristin IV luokan nauhan kirjoituksella: Satakunta - Pori, joilla paikkakunnilla vapaussodanaikainen Porin Rykmentti otti niin kunniaakkaasti osaa taisteluihin. Nauhat on sidottava yksinkertaisella solmulla tangon kärjen kaulaan ja tulee molempien päiden olla yhtä pitkiä 2/3 lipun korkeudesta."

Käskyssä oli mainittu vielä, että nimet on painettava kultakirjaimin. Tämä lippu oli rykmentin käytössä talvisotaan saakka. Sotien ajan se säilytettiin Sotamuseossa.

Kun 3. Prikaati sai 24. maaliskuuta 1954 vanhan Porin Rykmentin lipun, se oli jo kulunut. Viimeisen kerran tämä lippu oli käytössä itsenäisyyspäivänä 6. joulukuuta 1957. Se vietiin sen jälkeen uusittavaksi. Työn suoritti Suomen Käsityön Ystävät Oy. Liike ehdotti lippuun pieniä muutoksia. Asiasta pyydettiin heraldikko Olof Erikssonilta lausunto ja sen perusteella tehtiin uuteen lippuun seuraavat korjaukset:

Satakunnan vaakunassa muutettiin karhu mustaksi ja astuvaksi, miekka suoraksi ja väriiltään valkoiseksi, tähdet seitsensakaraisiksi ja kruunu hiukan suuremmaksi. Varsinais-Suomen vaakuna tehtiin yhtä suureksi kuin Satakunnan vaakuna, kenttäväri kirkkaamman punaiseksi ja haalistuneet liput sinikeltaisiksi.

Uusittu lippu oli ensi kertaa käytössä vuosipäivänä 16. 2. 1958. Kun lippu uusittiin jälleen v. 1979, ei siihen tehty muutoksia.

Kulumisen vuoksi lippu on uusittu edellisen kerran vuonna 1994.

Puhtaat pinnat, raikas ilma

Siivouksella viihtyisämmät ja terveellisemmät tilat

Teksti: Leena Syrjä

Heinäkuun alussa armeijan aloittavat varusmiehet oppivat palveluksen aikana maanpuolustustaitojen lisäksi tärkeitä siivoustaitoja, joista on hyötyä siviilissäkin. Hyvin siivotut tilat ovat paitsi viihtyisiä myös terveellisiä. Hyvään sisäilmaan panostetaan monipuolisoin keinoin.

Puolustuskiinteistöjen yhdeksi strategiseksi tavoitteeksi on nostettu hyvä sisäilma. Säkylän varuskunnan kaikki kasarmit on peruskorjattu vuosina 2015–2021. Peruskorjauksissa uudistettiin kasarmien ilmanvaihto ja muu talotekniikka sekä tehtiin perusteelliset rakenteiden ja pintojen uudistukset.

Kasarmeihin tehdään myös säännöllisesti kolmen vuoden välein raken-

teiden ja ilmanvaihdon katsastuksia, jotta korjausta vaativat kohdat havaitaan ennakoivasti.

Tilojen käyttäjät vaikuttavat toiminnallaan sisäilman raikkauteen

Nykyaikaisissa kasarmeissa märkiä varusteita ei viedä tupiin vaan ne kuivataan kuivaushuoneissa ja teltat erillisissä telttakuivaamoissa. Näin majoitustiloihin ei aiheuteta turhaa kosteuskuormaa, eivätkä tuvat ole enää hajumailmaltaan entisellään. – Omia armeija-aikojaan muisteleva vanhempi sukupolvi saattaisi yllättyä remontoitujen tupien viihtyisyydestä, Puolustuskiinteistöjen sisäilma-asiantuntija **Jouni Vuohijoki** sanoo.

Myös tilojen käyttäjät vaikuttavat omalla toiminnallaan sisäilman laatuun. Oikeaoppisella ja säännöllisellä siivouksella ylläpidetään hyvää sisäilmaa. Mikäli pintoja ei puhdisteta, ilmaan jää sen laatua heikentä-

viä epäpuhtauksia. Lisäksi infektio- taudit leviävät helpommin likaisilta pinnoilta.

Sipa eli siivouspalvelus tulee tutuksi

Puolustuskiinteistöjen ja palveluntuottajien ammattisiivoajat siivoavat kasarmien tuvat vain saapumiserien välissä eli muutaman kerran vuodessa. Muun ajan varusmiehet vastaavat tupien siivouksesta. Siivouspalvelukseen kuuluu esimerkiksi kosketuspintojen ja tahrojen pyyhkiminen sekä lattioiden siivous. Muita kasarmien tiloja, kuten käytäviä ja wc-tiloja, varusmiehet siivoavat päivittäin ja ammattisiivoajat kerran viikossa.

Siivouksesta on haluttu tehdä mahdollisimman helppoa ja ympäristöystävällistä. Sen vuoksi puhdistusaineet on annosteltu valmiiksi tekstiileihin. Eri pinnoille on varattu omat tekstiilinsä, jotka pestään jokaisen siivouspalvelun jälkeen am-

Puolustuskiinteistöjen ja palveluntuottajan siivoajat huolehtivat osaltaan Säkylän varuskunnan tilojen viihtyisyydestä ja terveellisyydestä. Paikallisyksikön siivospäällikkö Mervi Vienonen-Frigård on kuvassa neljäntenä vasemmalta. Kuva: Mika Pakarinen.

Puolustuskiinteistöissä työskentelee neljä sisäilma-asiantuntijaa, jotka toimivat kiinteistönhoidon ja rakennuttamisen tukena. Jouni Vuohijoki on yksi heistä. Kuva: Anna Autio.

mattisiivoojien toimesta koneellisesti. Imuria ei kasarmeissa käytetä.

Ryhmänjohtajat ovat avainasemassa

– Olemme tuottaneet varusmiehille siivouksesta oppimateriaalit, jotka kuuluvat Puolustusvoimien koulutusohjelmaan. Olennaista on, että varusmiesten siivouksen perään katsotaan, jotta tilat pysyvät puhtaina, Puolustuskiinteistöjen Säkylän paikallisyksikön siivouspäällikkö **Mervi Vienonen-Frigård** kertoo.

Osassa Suomen varuskuntia joukko-osastot ovat tilanneet Puolustuskiinteistöiltä siivousoppitunteja kaikille alokkaille tai ryhmänjohtajille. Vienonen-Frigårdin mukaan juuri ryhmänjohtajien siivousosaaminen on kaikkein tärkeintä, jotta varusmiesten siivous sujuu oikeaoppisesti. Tarvittaessa myös Säkylässä on valmius pitää oppitunteja kaikille varusmiehille.

Kaikissa tiloissa hyvä siivottavuus on tärkeää

Muissakin varuskunnan tiloissa käyttäjät voivat vaikuttaa sisäilmaan. Jotta ammattisiivoojat saavat tehtyä työnsä ja siivottua kiinteistöt kunnolla, on ylimääräiset tavarat siirrettävä pois lattiapinnoilta ja ta-soilta. Toimistotiloissa ylimääräiset huonekalut ja matot on syytä viedä

pois, minkä lisäksi tulee tarkistaa, että sähkökiskot ovat vapaana tavarasta.

Hyvästä sisäilmasta huolehtiminen on myös tilojen ylläpitoa. Sillä vähennetään sairauspoissaoloja ja säästetään veronmaksajien rahoja, kun rakennuksia ei tarvitse kunnostaa ennenaikaisesti.

Siivouspäällikkö Mervi Vienonen-Frigård on huomannut, että siivous ymmärretään nykyisin paremmin osaksi rakennusten kunnossapitoa ja pidempää elinkaarta. Yhteistyö siivousasioissa Porin prikaatin kanssa kerää häneltä kehuja.

– Tulin töihin Säkylään silloiselle Puolustushallinnon rakennuslaitokselle 22 vuotta sitten. Moni asia on mennyt puhtausalalla parempaan suuntaan. On ilahduttavaa, että siivous on kehittynyt ympäristöystävällisemmäksi. Esimerkiksi koneet kuluttavat nykyisin vähemmän vettä ja energiaa. Lisäksi puhdistusaineet sisältävät vähemmän kemikaaleja, minkä ansiosta ne ovat aiempaa turvallisia.

Palautetta matalalla kynnyksellä

Puolustuskiinteistöistä toivotaan sisäilmapalautetta hyvin matalalla kynnyksellä. Jos puutteita huomataan, niihin pyritään puuttumaan heti.

Varusmiehiä ohjeistetaan kertomaan sisäilmaan liittyvistä havainnoista esimiehelleen, yksikön vääpelille tai varusmiestoimikunnalle. Puolustusvoimien henkilökunta voi tehdä ilmoituksen Huto-järjestelmän kautta tai olla yhteydessä asiakastukikeskukseen.

– Porin prikaatissa sisäilmailmoituksia tulee harvoin. Mikäli tilojen käyttäjä huomaa esimerkiksi outoa hajua tai erikoisen läikän pinnoissa, kannattaa ehdottomasti tehdä ilmoitus. On kaikkien etu, että puutteet havaitaan ja ne päästään korjaamaan pikaisesti, sisäilma-asiantuntija Jouni Vuohijoki korostaa.

Puolustuskiinteistöt

- Perustettu vuonna 2021.
- Valtion liikelaitos, joka kuuluu Senaatti-konserniin.
- Vastaa puolustushallinnon kiinteistöistä, niiden ylläpidosta ja palveluiden järjestämisestä kaikissa turvallisuustilanteissa.
- Työllistää noin 700 henkeä. Lisäksi osa kiinteistöjen palveluista tuotetaan palveluntuottajakumppanien avulla.
- Ei kerää voittoja toiminnallaan vaan vuokraus on omakustannusperusteista.

Ajankohtaista RSRAKH-järjestelmästä

Maavoimien raskaat raketinheitimet päivitetään uuteen A2-versioon (M270A2). Päivityksellä varmistetaan raketinheitinten kauaskantoinen tulenkäyttökyky myös tulevaisuudessa.

Päivityksellä parannetaan raketinheitimen alustaa, aseosaa ja ammunnanhallintaa. Raketinheitimet myös peruskorjataan siten, että ne ovat päivityksen jälkeen käytännössä uudenveroisia.

Raskaat raketinheitimet on hankittu puolustusvoimille vuosien 2006-2013 aikana Hollannista, Yhdysvalloista ja Tanskasta. Puolustusministeri Antti Häkkänen on hyväksynyt elinjaksopäivityksen hankkimisen Puolustusvoimien käytössä olevalle raskaalle raketinheitinjärjestelmälle. Hankinnan tarjouspyyntö oli käsitellyssä Yhdysvaltain kongressissa, joka myönsi myyntiluvan Suomelle elokuussa 2023.

– Raskaat raketinheitimet ovat osa Puolustusvoimien kauaskantoisen vaikuttamisen kokonaisuutta. Elinjaksopäivitys varmistaa raketinheitinten käytettävyyden ja suorituskyvyn pitkälle 2050-luvulle. Samalla päivitys mahdollistaa tulevaisuuden ampumatarvikkeiden käytön ja hyötykuormien kansainvälisen yhteensopivuuden, kertoo tykistön tarkastaja eversti **Mika Holma** Maavoimien esikunnasta.

Päivityksen toteuttaa yhdysvaltalainen Lockheed Martin.

Uusi M270A2- raketinheitin.

Vasemmallä vanhan mallinen raskas raketinheitin ja oikealla uusi A2-versio.

PÄHKINÄNKUORESSA

- Päivityksen kokonaishinta 450 miljoonaa euroa.

Mitä rahalla saadaan:

- uusi ammunnanhallintajärjestelmä (Common Fire Control System)
- uusi panssaroitu ohjaamo (improved Armored Cabin)
- uusi tehokkaampi moottori (600 hevosvoimaa)
- päivitetty vaihteisto
- uusi nopeampi aseosan tekniikka.

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

Laatutuotteet ammuntaan, metsästyksen ja ulkoiluun

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa
Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi

TALOUSHALLINNON PALVELUT TARJOAA

040 514 1637
toimisto@loimitili.fi

loimitili.fi

Huvilakatu 32,
32200 Loimaa

LoimiTili

terassi miehet.fi

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

www.loimaanlaatuauto.fi

UUDEN ASIAKASOMISTAJAN TUTUSTUMISEDUT 2024

OSTOSRAHAA
20 € PRISMA

RAVINTOLARAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 € Sale MARKET

GRILL Y TAPAS
TORERO
COFFEE HOUSE
ROSSO
AMARILLO

OSTOSRAHAA
20 € SOKOS

TÄYDEN 100 €
OSUUSMAKSUN
MAKSAJALLE

OSTOSRAHAA
20 € carwash KARLA

50 €
LAHJAKORTTI

LISÄTIEDOT ja EHDOT:
SATAKUNNANOSUUSKAUPPA.FI/LIITY

SATAKUNTA

LOIMAA

konepiste
Loimaan

Lamminkatu 35, 32200 Loimaa • 050 328 7894
Orivedonkatu 34, 20380 Turku • 050 514 5636
myynti@loimaankonepiste.fi
loimaankonepiste.fi

MELTA MYÖS
HUOLLOT JA
VARAOSAT

RAKASTAN
KALLUSTON
VARAOSAT

can-am FANTIC kranzle ECHO Cub Cadet

Kuva: Puolustusvoimat

VMTK:n puheenjohtajien toimikauden kuulumiset

Kersantti Emmi Hernberg

Säkylä

Kevät on vihdoon saapunut myös Säkylään ja täten aikani Säkylän varusmiestoimikunnan puheenjohtajana on tulossa päätökseen. Viimeisen puolen vuoden aikana olemme yhdessä niin uusien kuin vanhojen toimihenkilöiden kanssa päässeet luomaan varusmiehille ainutlaatuista palvelusta.

Oma matkani puheenjohtajana alkoi viime joulukuussa vanhan puheenjohtajan kotiuduttua. Perehdytykseni oli varsin nopea, mutta olin valmis ottamaan haasteen vastaan uutena puheenjohtajana. Seuraavan puolen vuoden aikana tavoitteena olisi parantaa varusmiesten fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia.

Tammikuussa uuden saapumiserän astuessa palvelukseen, VMTK järjesti jokavuotisen tupalliigan, jossa jokaisen komppanian tuvat ottivat

toisistaan mittaa futsalin merkeissä. Tarkoituksena oli saada jokainen varusmies liikkumaan ja uudet alokaat tutustumaan omiin palvelustovereihinsa paremmin. Parhaat tuvat etenivät finaaliin muita yksiköitä vastaan. Myös jo perinteeksi muodostunut järjestyksenvalvojakurssi saatiin pidettyä varusmiehille alennettuun hintaan. Molemmat vetivät puoleensa varusmiehiä, ja fyysisen hyvinvoinnin tavoite oli saavutettu.

Yhdeksän kuukautta palvelleiden varusmiesten palvelus tuli päätökseen maaliskuussa, jonka jälkeen myös VMTK-miehistön rattaisiin astui uuden saapumiserän edustajat. Vaihdon jälkeen uudet toimihenkilöt ovat päässeet vaikuttamaan varusmiesten arkeen järjestämällä muutaman turnauksen, kuten salibandy- sekä koripalloturnauksen. Puheenjohtajana keskityin enemmän parantamaan varusmiesten psyykkistä hyvinvointia. Olemme saaneetkin

järjestettyä muun muassa pitsailtoja sekä bingoiltoja yhteistyössä Säkylän Sotilaskodin kanssa.

Myös koululaiset ovat päässeet tutustumaan varusmiespalvelukseen, ja Säkylän VMTK onkin ollut mukana muun muassa esittelemässä varuskuntaa ja sen lähialueita oppilaille vierailujen aikana. Kävimme pitämässä myös oppitunnin Maanpuolustuskoulutuksen (MPK) järjestämällä ”Intti tutuksi”-kurssilla. Siellä tarkoituksena oli kertoa omia kokemuksia varusmiespalvelukseen astumisesta ja sen suorittamisesta sekä vastailimme nuorten esittämiin kysymyksiin. Kurssilaiset pääsivät myös kokeilemaan taisteluvälineitä yllään ja sen kokonaispainoa.

Olemme ehtineet toimikauteni aikana vierailemaan useissa eri varuskunnissa. Säkylän puheenjohtajana olen päässyt myös johtamaan kummitoimikuntien kokouksia. Kummitoimikunnat koostuvat kolmesta tai

neljästä eri varuskunnasta, joiden kokouksissa keskustellaan joukko-osastoiden ajankohtaisista asioista. Kokouksia on pidetty muun muassa Uudenmaan prikaatissa Dragsvikissä sekä Rannikkolaivastossa Pansiossa. Säkylän VMVK pääsi myös vierailemaan uudestaan Dragsvikissä valtakunnallisten VMVK-päivien ansiosta.

Kulunut alkuvuosi on ollut mieleenpainuva sekä hyvin tapahtumarikas. Vaikka palvelukseni alkaakin tulemaan kohti loppuaan, viimeiseksi tavoitteekseni olen listannut itselleni, että varmistan seuraavan toimikauden puheenjohtajan olevan valmis tarttumaan tulevan kesän haasteisiin ja saamaan yhtä ikimuistoisen palveluksen kuin itselläni on ollut.

Alikersantti Joni Lehtinen

Niinisalo

Toimikauteni Niinisalon varusmies-toimikunnan puheenjohtajana alkaa olemaan loppusuoralla. Takana on hieno toimikausi, joka on opettanut minulle paljon. Heti palvelukseni alussa kiinnostuin tehtävästä, jossa pääsen tekemään vaikuttamistyötä. Porin prikaatissa varusmiestoimikunnille on taattu mahtavat toimintaedellytykset ja olenkin aina voinut puhua ylpeästi Porin prikaatista ja sen toimintamalleista muiden varuskuntien toimihenkilöille.

Alokkaiden saavuttua pidimme heille ensimmäisen viikon aikana alokasoppitunnit yhdessä viestintävarusmiesten ja VKY-varusmiesten kanssa. Tunneilla esittelimme laajasti toimintaamme uusille alokkaille ja aloitimme toimihenkilöiden rekrytoinnin tunneilla. Oppitunnit sujuivat hienosti ja saimme alokkaat tietoisiksi toiminnastamme. Oppitunneilta saimme myös toimihenkilöhalukkaita, joille järjestimme tammiukuussa haastattelutilaisuuksia ja saimme valittua uudet 9 kuukauden toimihenkilöt.

Maaliskuussa uudet toimihenkilöt astuivat tehtäviinsä vanhojen kotiuduttua. Vanhat toimihenkilöt perehdyttivät reilun kahden viikon ajan uusia toimihenkilöitä tehtäviinsä. Perehdytys oli hyvä ja laaja ja se tarjosi valmiuden tehtävien hoitamiseen. Uudet toimihenkilöt pääsivätkin heti syvään päätyyn ja maaliskuun lopussa kokoustimme prikaatin komentajan kanssa yhdessä yksikköedustajien kanssa. Kokous

sujuivat hyvin ja tärkeitä asioita saatiin käsiteltyä.

Yhdeksän kuukauden miehistön kotiutumisasiikolla järjestimme myös kotiutusillan varusmiehille yhdessä sotilaskodin kanssa. Esiintymässä oli rap-artisti **Korelon**. Teetimme kyselyä varusmiehille toive-esiintyjistä ja saimme koottua listan artisteista, joita varusmiehet olivat toivoneet. Ilta alkoi hiukan ujosti, mutta esityksen edetessä tunnelma nousi mahtavaksi. Esitys oli energinen ja varusmiehet olivat hienosti mukana.

Maaliskuussa päästiin myös juhlimaan. Tupaliigan voittajajoukkueen pohjalta koottu salibandyjoukkue toi kultaa Niinisaloon Sotilasurheiluliiton sotilasmestaruuskilpailuista. Hämeenlinnassa järjestettyyn turnaukseen saimme koottua kovan nipun. Joukkue voitti turnauksen tappioitta. Porin prikaati loisti turnauksessa, sillä Säkylän varusmiesjoukkue sijoit-

tui hienosti neljänneksi ja henkilökunnasta koottu joukkue voitti hopeaa henkilökunnan sarjassa.

Olen myös päässyt olemaan puheenjohtajan tehtävän ohessa yksikön mukana. Lääkintäaliupseerina olen päässyt oman yksikköni huoltojoukkueen mukana harjoittelemaan ja ylläpitämään sotilaallisia taitojani. Yksikön mukana olemisesta olen nauttinut kovasti ja olen päässyt kehittymään myös sodanajan tehtävissä. Oma johtamistaitoa on päässyt mittaamaan aivan uudella tavalla ja harjoitukset ovatkin mielestäni kehittäneet itseäni paremmaksi johtajaksi.

Nyt alkaakin hieno vuosi olemaan loppusuoralla. Vielä ennen kotiutumistani pidän huolen siitä, että jatkajani on asianmukaisesti tehtävään perehdytetty ja valmis astumaan vastuulliseen tehtävään. Kiitos Porin prikaati!

Porilaiskonsertti

Turun Tuomaanpuistossa to 11.7. klo 18.00

Musiikista vastaa Laivaston soittokunta johtajanaan apulaiskapellimestari Matti Laiho.

Paikalla Turun sotilaskotiyhdistys, jonka myyntipisteestä voi ostaa kahvia ja tuoreita munkkeja. Konserttiin on vapaa pääsy.

Konsertin kesto noin tunti. Säävaraus.

Tervetuloa!

Sotilaskodin historia ja nykypäivä käsi kädessä

Soile Vahela

Toukokuun seitsemäntenä päivänä vietetään sotilaskotitoiminnan perinnepäivää.

Perinnepäivänä näkyviin

Suomen ensimmäinen sotilaskoti perustettiin 7.5.1918 Helsinkiin. Toukokuun seitsemäntenä vietettiin tänäkin vuonna sotilaskotitoiminnan perinnepäivää, ja moni sotilaskoti vei palvelujaan kaiken kansan saataville. Säskylästä myyntiauto vei sotilaskodin näkyviin naapurikaupunkiin, Huittisten torille. Kylmästi puhaltaneesta kevätuuulesta huolimatta vihreä auto otettiin innostuneesti vastaan.

”Väkeä poikkesi jutulla ja munkikahvilla mukavasti. Kaikki munkit menivät!”, kertoo torilla sotilaskodin infopisteellä päivystänyt huittislainen sotilaskotisisar **Elina Laineenoja**.

Autossa ja infopisteellä palveli yhteensä neljä vapaaehtoista sotilaskotisisarta. Laineenoja kiittelee myös muita huittislaisia sotilaskotiyhdistyksen jäseniä, jotka poikkesivat torille, vaikka eivät työvuorossa olleetkaan.

”He jakoivat infoa ja kutsuivat ihmisiä käymään auton luukulla.”

Maaseutumaisessa Satakunnassa sotilaskotiyhdistykseen rekrytoidaan jäseniä laajemmalta alueelta, ei pelkästään kotipaikalta Säskylästä. Siksi toimintaa on tärkeää esitellä myös lähiseudun muilla paikkakunnilla.

Varsinaisen perinnepäivän lisäksi sotilaskoti piipahti kolmen sotilaskotisisaren voimin myös helatorstaina Säskylän torilla. Torstait ovat Säskylässä perinteisiä, vilkkaita toripäiviä. Sotkuauton asiakasvirta oli jatkuvaa, ja munkit myytiin sielläkin loppuun.

Sotilaskoti sodissa

Viime sotien aikana noin 5 000 so-

tilaskotisisarta oli rintamalla palveluksessa, vaikkei heitä aina muisteta juhlapuheissa mainita.

Talvisodassa toiminta ei vielä ollut keskitettyä, vaan sotilaskodit lähtivät rintaman lähelle omien joukkojensa mukana. Talvisodan seurauksena menetettiin viisikymmentä (50) sotilaskotia joko alueluovutuksissa tai pommituksissa.

Jatkosotaan tultaessa perustettiin sotilaskotikeskuselimet ja Helsinkiin keskustuimisto, joka johti koko toimintaa ja koordinoi tavarahan-kintoja. Yhtenäiset jääkärinvihreät sotilaskotiasut otettiin myös tällöin käyttöön.

Sotilaskotiliiton silloinen puheenjohtaja **Toini Jännes** teki suuren henkilökohtaisen työpanoksen sekä talvi- että jatkosodan aikana. Heinäkuussa 1942 hän oli kahden muun sotilaskotisisaren kanssa itärajan sotilaskotien tarkastusmatkalla, kun vihollispartio avasi tulen heitä kuljetanutta autoa vastaan. Kaikki kolme sotilaskotisisarta sekä autonkuljettaja ja suojamies saivat surmansa.

Sotilaskotitoiminnan perinnepäivänä vietettiin sotilaskotiväriä Huittisten torille. Kahvi ja munkit tekivät kaupansa.

Tälle Kuusamon Murtovaaran partisaani-iskun paikalle pystytettiin muistomerkki vuoden kuluttua tapahtuneesta.

Juurevasti ajassa

Sotilaskotijärjestö on maamme vanhin vapaaehtois pohjalla toimiva maanpuolustusjärjestö. Sillä on juuret tukevasti historiassa koko maamme itsenäisyyden ajalta.

Nykyinen sotilaskotityö on monelta osin samaa kuin alussa 106 vuotta sitten, vaikka toimintatavoissa on joustettu eri aikakausina. Työn tarkoitus on kuitenkin sama: varusmiehiä ja reserviläisiä palvellaan, ja tällä tavoin pyritään edistämään maanpuolustustahtoa ja viihtyvyyttä varuskunnissa ja harjoituksissa.

Elina Halminen
Säskylän Sotilaskotiyhdistys ry

Niin totta kuin olla saattaa

Jäät ovat lähteneet. Paljon on vettä virrannut Kokemäenjoessa sitten viime numeron. Ja hyvin on virrannutkin, olivathan Porin rykmentin sotilaat jo 1700-luvulla useasti perkaamassa koskia ja räjäyttämässä esteitä veden virtauksen tieltä. Ja niinpä, toden totta: kesä on koittanut.

Ehdotonta totuutta ei liene olemassakaan. On vain näkökulmien värittämiä tulkintoja todellisuudesta. Tiedustelutietokin on ”vain” todoksi uskottu käsitys asioista ja niiden merkityksestä. Platon totesi, että totuus on absoluuttinen, se on objektiivinen. Se ylittää fyysiset muodot ja on riippumaton meistä kuolevaisista. Totuus ei tarvitse meitä uskomaan siihen. Se vain on.

Porin prikaatin killan 65. toimintavuosi on totisesti alkanut. Se polkaistiin käyntiin lauantaina 25. toukokuuta Huovinrinteellä, jossa pidimme vuosikokouksen ja vietimme vuosijuhlaa. Sää oli helteinen, mutta saimme siitä huolimatta runsaan osanoton, kiitos siitä. Mennyt toimintavuotta ei voi pelkästään moittia, sanoisi vaatimaton varsinaissuomalainen. Sanonta on jalostunut Loimaalla muotoon: olis se voinu

paskemminkin mennä. Eli ihan hyvä vuosi oli, totta tosiaan.

Toimintasuunnitelman mukaiset tapahtumat saatiin järjestettyä, kiitos aktiivisten alueosastojen. Porin prikaatin kiltta tarjoaa jäsenistölleen jatkossakin juhla- ja muita yhdessäolon tilaisuuksia sekä elävöittää historiallisia muistoja ja kerää perinneaineistoa. Kesäkuun jäsentiedotteessa kerrotaan enemmän kesän tapahtumista.

Killan jäsenmäärä oli vuodenvaihteessa 1317, jossa oli lisäystä 63. Tervetuloa kilttaan! Toivon, että evp ja aktiivipalveluksessa olevaa henkilöstöä liittyisi enemmän kilttaan. Evp-henkilöstö toisi mukanaan paljon historiatietoa ja tapaisi toisiaan. Aktiivipalveluksessa olevalta henkilöstöltä peräänkuuluttaisin ylpeää sitoutumista edustamansa joukon kunniakkaisiin perinteisiin, joita kiltta vaalii yhteistyössä Porin prikaatin ja Porin prikaatin perinneyhdistyksen kanssa.

Killan talous matalaa. Vuoden 2024 talousarvio on alijäämäinen. Lehden ilmoitushankinta on vähitellen muodostunut haastavammaksi yleisestä taloustilanteesta johtuen. Myös painokulut, lehden postitus- ja

taittokulut ovat merkittävä kuluerä killallemme. Maanpuoluskiltojen liiton säätiön hallitus päätti 24.5.2024 jakaa toiminta-apurahoja kilttoiminnan tukemiseen ja maanpuolustustahdon kasvattamista edistävään tiedotustoimintaan. Saimme 4 000 €:n apurahan tukemaan Porilainen-lehden taloutta.

Porilainen-lehden johtokunta päätti joulukuussa 2023, että lehti ilmestyy edelleen neljä kertaa vuodessa painettuna ja kannetaan jäsenistölle kotiin. Painettu lehti on itseisarvo. Sen fyysinen ja laadukas olomuoto miellyttää jäsenistöä. Joku voisi sanoa ehkä, että painotuotteet eivät ole enää nykyaikaa. Mielestäni asia on juuri päinvastoin. Konkreettinen lehti käsissä tuo helpotusta sähköiseen ja hakkeroituun keinotodellisuuteen. Mistä enää tietää, onko ruudussa deep fake, tekoälyä tai mitä kierouksia vielä keksitäänkään? Käsissä rapiseva Porilainen on niin totta kuin olla saattaa.

Mukavaa kesää!
Killan puheenjohtaja
Seppo Vainio

Killan retkellä yllättävä tieto:

OL3 maailman suurin ydinvoimalayksikkö

Teksti: Kari Nummmila

Porin prikaatin killan Loimaan alueosaston ja Loimaan seutukunnan vääpelikerhon (killan alaosasto) kevätretki suuntautui 59 mukanaolijan voimin Eurajoelle Teollisuuden Voima Oyj:n (TVO) omistamalle Olkiluodon ydinvoimalaitokselle.

Retken suuri suosio täytti tutustujien ennako-odotukset todella hyvin. Tästä käy esimerkkinä todella mainiosti muun muassa se, että aika lailla yllättäenkin ilmi tullut maailman tehokkaimmasta ydinreaktorista: viime vuonna täysipainoisen toiminnan aloittanut ydinreaktori OL3

Kiltalaisjoukko oli kiitollinen siitä, mitä se sai kuullakseen dosentti Veli-Pekka Nurmen kiinnostavasta esitelmästä ja mitä se sai nähdäkseen vierailukeskuksen näyttelytiloissa.

(Olkiluoto3) on näet lajissaan maailman suurin yksikkö!

Kolmosreaktori on suurin ympäristöteko

Jos mittaluokista puhutaan, niin mainittakoon tämäkin: Olkiluodon kolmas ydinvoimalayksikkö on todellakin Suomen tähänastisen taloushistorian suurin yksittäinen ympäristöteko. Tämä kertoo paljon kohteen painoarvosta, verrataanpa sitä sitten mihin vain. Suomi tuottaa maailmassa toiseksi eniten ydinvoimalla tarvitsemastaan sähköenergiasta.

Emme kiertäneet varsinaisella sähkötuotantoalueella, vaan Teollisuuden Voima Oyj:n mittavassa vierailukeskuksessa, josta löytyvät luentotilojen ohella laajat kirjalliset ja kuvalliset esittelyt ydinvoimalasta.

Oppaanamme toiminut TVO:ssa

turvallisuudesta vastaava johtaja, dosentti **Veli-Pekka Nurmi** kertoi, että Olkiluoto-3 pitää hallussaan maailman suurimman ydinreaktorin titteliä yhden kiinalaisen ja yhden ranskalaisen reaktorin kanssa. Niiden kaikkien teho on peräti 1 600 megawattia.

Olkiluodossa aloitettiin 1970-luvun lopussa ydinsähkön tuottaminen kahdella ydinreaktorilla (Olkiluoto-1 ja Olkiluoto-2), jotka yhdessä 3-reaktorin kanssa tuottivat viime vuonna 2023 reilut 30 prosenttia Suomen sähkön kokonaistarpeesta. Kun tähän lisätään vielä Fortumin Loviisan ydinvoimalan kahden reaktorin tuotos, niin ydinsähkö vastasi hieman yli 40 prosentilla viime vuoden sähköenergiamme kokonaistarpeesta.

Fortumin ykkösreaktori on Suomen ensimmäinen käyttöönotettu ydinreaktori vuodelta 1977, kun Ol-

kiluodon ydinvoimala alkoi toimia vuonna 1978. Parin vuoden sisällä kummankin yhtiön kakkosreaktorit saatiin mukaan toimintaan.

Perusteellista rakentamista

Olkiluodon rakentamisen käyntiinlähtönä voidaan pitää vuotta 2005. Tämän projektin matkalla ennen maalia on ollut todella monenlaisia selvittämistä ja korjaamista. Olkiluoto työllistää vakinaisesti yli 1 000 henkilöä. Viime vuoden puolella OL3:n perushuolloissa työskenteli aivan valtaisa joukko yrityksen ulkopuolisia eli noin 1 100 henkilöä! Uuden OL3:n ydinvoimayksikön (sitä kutsutaan joskus väärin ydinreaktoriksi) käyttöä on laskettu 60 vuotta.

Ydinvoimasta mm. puolueet ovat koko lailla yksimielisiä. Ydinvoiman vastustus nousi yllättäen ”tappavaksi” Saksassa, joka päätti hävittää ne kokonaan ja on nyt ollut vaikeuksissa korvaavien toimien kanssa. Mm. Venäjän kanssa tuli ongelma maa-kaasun käyttämisestä.

Polttoaineelle ikuisuushauta

Käytetylle ydinpolttoaineelle tarvitaan valtava loppusijoituspaikka: sitä on kaiverrettu peruskallioon jo yli 30 vuotta Olkiluodossa. Loppu-

sijoituspaikka on TVOyj:n ja Fortumin yhteinen urakka. Nyt se alkaa olla valmiina ensimmäisten polttoaine-erien kätkemiseen kiven sisään mittaviin kuparikapseleihin suljettu- na ja päälle valaen vankka betoni- kate. Käytetty polttoaine saa ”sam- mua” kymmeniä vuosia ensin vedes- sä ja ennen noin 40 vuoden päästä tapahtuvaa ”hautaanlaskua”.

- Pikemminkin olisi syytä huo- leen, jos korjattavaa ei olisi löytynyt vuosien varrella. Se viestisi siitä, että koekäyttöä ja seurantaa ei olisi aina tehty todella perusteellisesti. Meillä on ollut johtotähtenä turvallisuus ensin, Nurmi korostaa.

Ilmatilaakin on seurattava

Nykyisessä maailmanrauhassa ja osittaisessa maailmanrauhattomu- dessakin Olkiluodossa on seurattava siis myös sitä, mitä kaikkea ympäris- tössä mahdollisesti tapahtuu. Niinpä ydinvoimalan keskeisimmät viran- omaiskumppanit ovat poliisi, pelas- tustoimi, rajavartiolaitos, suojelupo- liisi ja Puolustusvoimat.

Voimala-aluetta suojelevat useat kiellot: aiheetta sitä ei saa lähestyä maitse, vesitse tai ilmaitse. Kaikki liikkuminen ilman lupaa on siis kiel- lettyä, oleskelun ohella aluetta kos- kee myös lentokiello. Aluetta voi- daan myös suojella mm. drooneilla.

Vanhan sanonnan mukaan, kaik- ki rehellinen työ on omalla tavallaan myös maanpuolustusta, monien mielestä isänmaan puolustusta! Energiaomavaraisuuden turvaami- nen onkin huoltovarmuuden kan- nalta todellista ydinosamista, pe- rustavanlaatuista työtä.

Todettakoon lopuksi, että Loi- maan seudultakin on ollut ainakin pari henkilöä isossa roolissa Olkiluo- dossa eli Metsämaalla syntynyt dip- lomi-insinööri **Mauno Paavola**, joka johti Olkiluodon toimintoja ajanjak- solla 1994–2004 sekä insinööri **Arto Savonen** (Loimaan seutukunnan vääpelikerhon jäsenkin), joka työskenteli Olkiluodossa Posivan ydin- jätteen loppusijoitusonkalon työ- maalla vuosina 2017–2012.

Loimaalaiset Tauno Valtanen ja Matti Merta ihastelivat komea- ta kuparikapselia, jonka sisään suljetaan kuvan oikealla puolel- la oleva käytetyn polttoaineen moduuli. Se löytää aikanaan paikkansa Posivan (yhteinen TVOyj:n ja Fortumin kanssa) valtaisassa peruskallioluolassa, joka ulottuu syvimmillään 450 metriin.

Jäsenhankintaan huomiota: Kiltamme jäsenmäärä on hitaan kasvun tiellä

Teksti: Kari Nummmila

Kuva: tykkimies Onni Sjöroos

Porin prikaatin killan jäsenmäärän nettokasvu oli viime vuoteen 63 henkilöä. Jäsenmääräksi mitattiin viime vuoden lopussa 1 286 henkilöä, joista naisia on yhteensä 68. Kun mukaan lasketaan ainais- ja kunniajäsenet, kokonaisjäsenmääräksi saadaan 1 317 kiltalaista eli kiltamme jäsenmäärä ei ole noususta huolimatta vieläkään suurimmillaan. 2024–2026 toimintasuunnitelmaan otettiinkin nyt tavoitteeksi viiden prosentin vuosittainen kasvu jäsenmäärässä.

Loimaan alueosasto on suurin 479 jäsenellään. Tämä luku oli vuonna 2020 455, vuonna 2021 421 ja vuonna 2022 412. Jäsenmäärän heittelyyn on osaltaan vaikuttanut suurten yleisötapahtumien osuminen Loimaan seudulle. Näitä ovat mm. Oripään suuret OKRA -maatalousmessut ja Humppilan Tractor pulling -kisat. Näissä tapahtumissa jäsenhankinta on tuottanut aina mainion tuloksen.

Toiseksi suurin on Turun alueosasto, jossa on 302 jäsentä. Seuraavina tulevat Salon seutu 88 jäsenellään ja

Loimaan seutukunnan vääpelikerho 63 jäsenellä. Turun osasto on saanut kerralla suurimman yleisömäärän – peräti 400 kuulijaa Turun Tuomaanpuiston viime kesän puistokonsertissa!

Porissa toimii myös alueosasto. Pääkaupunkiseudulla ei ole omaa alueosastoa, mutta siellä kiltalaiset kutsutaan Espoon sotaveteraanien esitelmätilaisuuksiin. Kiltamme hallitukseen kuuluva **Hannu Viitanen** on yhteyshenkilö.

Järjestöjen välille yhteistoimintaa

Turussa alueosastomme on päässyt todella ihailtavaan ja toimivaan yhteistoimintaan muiden maanpuolustus- ja perinnejärjestöjen kanssa: Heikkilän sotilaskoti täyttyy aina, kun sinne käy kutsu yhteiseen esitelmätilaisuuteen. Edellä olevasta voisimme ottaa oppia muuallakin alueosastoissa ja lähteä luomaan yhteistoimintaa.

Porilainen -lehti on Porin prikaa-

Ennen vuosikokouksen alkua seppeleen porilaispatsaalle laskivat Porin prikaatin komentaja, eversti Jami Virta, killan valtuuskunnan puheenjohtaja, viestintäneuvos Tapani Mikola ja killan puheenjohtaja, evl. evp Seppo Vainio.

tin tiedotuslehti ja killan jäsenlehti, elintärkeä yhdysside kiltalaisten välillä. 25 euron jäsenmaksuun sisältyy siis neljä kertaa vuodessa ilmestyvä julkaisu. Kilta maksaa Porilainen -lehden kuluista 75 % ja Porin prikaati 25 %. Killan osuus Porilaisen kuluista oli viime vuonna 27 200 euroa (painatus+postitus+taitto).

Lehtiä myös nettiversiona

Lehden neljässä numerossa oli viime vuonna yhteensä 228 sivua ja sen yhteinen painosmäärä oli 16 777 kappaletta. Yksi painos on siis määrältään runsas 4 000 kappaletta. Varamiehet ottavat lehdestä jatkossa

varmaankin yhä enemmän nettiver-
sioita paperilehden sijaan.

Killan viime vuoden tilinpäätös
osoittaa 6 300 euron tappiota, joka
oli vuonna 2022 15 400 euroa. Kilta
on hakenut MPKL:n perinneyhdis-
tykseltä 4 000 euron avustusta, joka
on tarkoitus käyttää Porilainen -leh-
den kulujen kattamiseen.

Taseen mukaan killan pankkisaa-
misten yhteismäärä on 130 693 eu-
roa, josta Porilainen -lehden osuus
on 25 825 euroa ja alueosastojen
pankkitilien euromäärä 54 714. Kil-
lan jäsenmaksu on 25 euroa, josta
killan osuus on 15 euroa ja MPKL:n
osuus 10 euroa. Ainaisjäsenmaksu
on kertasuorituksena 500 euroa.

Kuluvan vuoden toimintasuun-
nitelmassa on mm. osallistuminen
Farmari -maatalousnäyttelyyn 4.–6.
heinäkuuta Seinäjoella ja Lapuan
päivään. Turun Tuomaanpuiston
puistokonsertti on vuorossa 11. hei-
näkuuta.

Vainio jatkaa puheenjohtajana

Kiltamme puheenjohtajana jatkaa
Seppo Vainio. Hallitukseen kuu-
luu lisäksi 11 jäsentä. Heidät valit-
tiin seuraavaan vuosikokoukseen
saakka. Valitut: **Jari Ala-Varvi** Ete-
lä-Pohjanmaa, Loimaan alueosasto:
Tiina Tuominen ja **Seppo Yli-Nis-
silä**, Pääkaupunkiseutu: **Hannu Vii-
tanen**, Salo: **Tapio Turunen** ja **Pirjo
Rajakangas**, Säkylä: **Kari Toivonen**,
Turku: **Tuula Rahkonen** ja **Johan-
nes Kossila**. Loimaan seutukunnan
väepelikerho: **Jukka Salonen**. Halli-
tuksen kokoukseen voivat osallistua
läsnäolo- ja puheoikeudella: **Heikki
Saarinen**, valtuuskunnan puheen-
johtaja, apulaiskomentaja ja VMT-
K:n puheenjohtaja.

Markku Heinonen kunniajäseneksi

Valtuuskunnan puheenjohtaja-
na jatkaa viestintäneuvos **Tapani
Mikola**. Valtuuskuntaan kuuluvat
myös Porin prikaatin komentaja
prikaatikenraali **Jami Virta** ja pri-
kaatikenraali **Vesa Valtonen**. Killan
kunniajäseneksi kutsuttiin evl. evp.
Markku Heinonen. Verohallinto
on edelleen katsonut, että kiltamme
on yleishyödyllinen yhteisö, jolle ei
koidu verotusseuraamuksia.

Killan vuosijuhlissa puhui
kenraalimajuri Rami Saari

Rami Saaren analyysi:

Otetaan NATO:sta irti kaikki tuki ja turva

Teksti: Kari Nummila

Kuva: Tykkimies Sjöroos

Euroopan ja Suomen turvallisuus-
tilanne on vakava ja vaikeasti
ennakoitavissa. Ei ole takeita siitä,
että tilanne kehittyisi nopeasti pa-
rempaan suuntaan. Tulevaisuuden
ennustaminen on yleisestikin ottaen
erittäin vaikeata, kertoi killan vuosi-
juhlissa puhunut Puolustusvoimien
henkilöstöpäällikkö, kenraalimajuri
Rami Saari, joka toimi Porin prikaa-
tin komentajana 2017–2018.

- Toisaalta tulevaisuuttamme lä-
pileikkaa erittäin positiivinen voi-
makenttä; sotilasliitto NATO:n jäse-
nyys, jota vasta opettelemme, mutta
tulevaisuudessa meidän tulee osata
ottaa siitä irti kaikki tuki ja turva.

Saari piti lähtökohtaisesti hyvänä
yleiseen asevelvollisuuteen perustu-
vaa, vahvaa puolustusratkaisua-
me, joka on ollut toimiva viime vu-
osien myllerryksissäkin. Tästä voim-
me olla ylpeitä.

Saari halusi tuoda esille myös Po-
rilaisuuden vahvan sloganin KUN-
NIA – VELVOLLISUUS – TAHTO.
Suomen Puolustusvoimissa henki-
löstöstrategia on tarkoitettu niin
henkilöstölle kuin asevelvollisille-
kin. Tämä laajuus on kansainvälises-
ti poikkeuksellista.

Perinteinen asevoima säilyy jat-
kossakin keskeisenä, mutta sen rin-
nalla vaikuttaa laaja-alaisesti poliit-
tisia, diplomaattisia ja taloudellisia
keinoja sekä informaatio- ja kyber-
vaikuttamista. Puolustusvoimien
sodan ajan joukkojen vahvuus säi-
lyy entisellään. Palkatun henkilöstö
määrä nousee vuoteen 2026 men-
nessä 500 henkilöstötyövuodella
puolustuselonteon mukaan.

-Henkilöstrategiamme tunnus-
lauseeksi on valittu INHIMILLISTÄ
SUORITUSKYKYÄ. Se kuvaa sitä,
että uskomme vielä 2030-luvullakin
ihmisen merkitykseen tekniikan ja
informaation yhdistäjänä. Voisin
kiteyttää koko strategian kolmeen
kokonaisuuteen: 1) tulevaisuus vai-
kuttaa epävarmalta niin turvalli-
suusympäristön kuin muunkin kehi-
tyksen osalta. 2) NATO-jäsenyytem-
me antaa uusia mahdollisuuksia ja
velvoitteita, joista emme vielä tiedä
kaikkea, 3) johtopäätös: se on josta-
vuus, jonka pitää korostua kaikessa.
Sitä meidän pitää lisätä niin ajatte-
lussa kuin toiminnassa.

Juhlissa esiintyi Laivaston soitto-
kunta esittäen muun muassa Nuija-
miesten marssin.

Perinneyhdistykset olivat koolla Eurassa

Teksti: Kari Nummila

Maanpuolustukseen liittyvät, satakuntalaiset perinneyhdistykset olivat koolla Eurassa neljäs päivä toukokuuta Porin prikaatin perinneyhdistyksen ja sen puheenjohtajan, kapteeni **Heikki Saarisen** johdolla. Tuona päivänä tuli kuluneeksi tasan 105 vuotta siitä, kun euralainen jääkäriluutnantti **Väinö Alasmaa** (1887–1919) kaatui vapaussodan jälkeen tehdyllä Aunuksen retkellä.

Alasmaan sekä jääkäriliikkeen kunniaksi Alasmaan viimeiselle leposijalle Euran Lauhianmäen hautausmaalla laskettiin seppelä. Saarisen aloitteesta tehtyyn seppelienlaskuun sekä sen jälkeen Euran pirtissä vietettyyn kahvitilaisuuteen osallistui virallisten tahojen ohella yleisöä.

Seppelienlaskussa olivat edustettuina kunniavartiossa Porin prikaatin perinneyhdistys sekä seuraavat yhdistykset lippuineen: Porin prikaatin kilta, Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistyksen Satakunnan osasto (JP27 on Saksassa/Latviassa vuosina 1916 – 1918 sotilaskoulutusta saaneiden jääkärien perinneyhdistys), Vapaussodan perinneyhdistyksen Satakunnan osasto, Sotaveteraanien Euran yhdistys sekä Sotainvalidien Euran yhdistys.

Euran esimerkki menneiden

muistelusta tällaisella tilaisuudella on aivan erinomainen teko, jolle voi toivoa vuosittaista jatkoa. Siinä on opittavaa muillekin tahoille.

Suomen historiaa ennen itsenäisyysaikaamme ja itsenäisyydenkään ajalta ei tunneta hyvin ja vääriä käsityksiä on viljelty runsaasti juuri muun muassa jääkäriliikkeestä, jolla oli valtavan suuri merkitys **Leninin** Suomeen agitoiman ja varustaman vallankumousyrityksen kukistamisessa vuonna 1918. Saksastahan saapui 1 250 siellä koulutettua jääkäriä helmikuussa vuonna 1918.

Jääkärit olivat erityisen tärkeä tekijä puolustuksellemme Neuvostoliiton hyökätessä Suomeen marraskuussa 1939 (talvisota). Omalla ääri-vasemmallaammekin jääkäriliikettä oli pidetty jopa fasisistisena. Neuvostoliitto kielsi jatkosodan jälkeen suojeleuskunta- ja lottajärjestömmä. Syynähän oli se, että niiden valtavaa merkitystä puolustuksellemme ei voi liioitella!

Viimeistään nyt jo useimmat suomalaiset ymmärtävät, mistä on ollut kyse Suomen olemassaolon taistelussa. Kun ottaa huomioon kaiken sen, mitä kaikkea itänaapurimme teki meille vuosina 1918–1944, niin miten Suomi voikaan olla tällä tasolla esimerkiksi taloudellisesti. Sotien

aloittajalle Neuvostoliitolle Suomi maksoi valtavat sotakorvaukset ja osa omistakin kansalaisistamme piti Suomea syyllisenä.

Valitettavan harva suomalainen tietää ja tuntee, kuinka valtavat sotakorvaukset me maksoimme ja päälle yritettiin sanoa, että Neuvostoliitto oli muka uhri ja Suomi oli roisto. Aluemenetyksien (muun muassa Viipurin lääni ja Petsamo) arvoa ei voi edes rahassa arvioida.

Suomen Nato-jäsenyyden kanssa odotettiin vuosikymmeniä ja puhuttiin Nato-optiosta, jota piti lähteä toteuttamaan, jos meitä uhataan jostakin tietystä suunnasta. Osa siitä oli poliittista vastahankaa ja osa suoranaista ymmärtämättömyyttä. Uhan syntyessä olisi ollut aivan liian myöhäistä lähteä liikkeelle. Usein oli kysymys niin sanotusti suomettumista, joka merkitsi asioiden tahallista väärintulkittamista poliittisista syistä – joko oman vakaumuksen tai sitten pelon takia.

Kun Venäjä kommentoi Suomen jäsenhakemuksesta, presidentti Sauli Niinistö, antoi ihailtavan ytimekkään ja täydellisen vastauksen.

Itsehän sen aiheutitte.
Nyt on naamiot riisuttu.

Kronikkasivujen ryhmäkuvat Rami Siltanen

2. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

“Kymppi, ykkönen kärkirymä tulikosketuksessa, vihollinen liian vahva, emme pysty jatkamaan. Isku vasen, ryhmity.” Kun joukkueenjohtajan käsky kuuluu radiopuhelimesta, koko joukkue tietää kuinka toimia. Kärkirymä on joutunut pulaan, mutta jääkäri ei koskaan jätä kaveria. Hetken aikaa kiireiset jalat nostattavat pölyä ilmaan taistelukentällä. Jokainen liike on taottu taistelijoiden selkärankaan ja toimet tapahtuvat luonnostaan. Tätä varten meidät on koulutettu eikä virheisiin ole varaa. Liike pysähtyy hetkellisesti. Ryhmiltä tulee ilmoitus joukkueenjohtajalle ja joukkue on valmiina hyökkäämään sekä lyömään vihollisen jälleen kerran.

Jääkäriinlinjan koulutus Suomen puolustusvoimissa on hyvin monipuolista. Monesti jääkäri mielletään metsässä ryömiväksi perussotilaaksi, mikä pitää myös paikkansa. Toisaalta koulutukseen kuuluu myös toimintaa sekä taistelua rakennetulla alueella sekä runsaasti teoriaa

taistelusta. Jääkärit opetetaan arvioimaan tilannetta ja vihollisen toimintaa keskellä kiihvastakin taistelua sekä muuttamaan omaa toimintaa vallitsevan maaston ja olosuhteiden sekä vihollisen toiminnan mukaan. Teoria on tärkeä osata ennen kuin menetelmiä opetetaan konkreettisesti.

Aliupseerikurssin aikana olemme keskittyneet erityisesti johtamiseen ja syvempään ymmärtämiseen siitä, mitä johtaminen tosiasiasa on. Johtamista on harjoiteltu monenlaisissa ympäristöissä kasarmilta metsään sekä ampumarjoituksiin asti. Kasarmitoiminta harjoittaa jokaisen taistelijan täsmällisyyttä, jotta pystymme säilyttämään kurinalaisen toiminnan myös taisteluharjoituksissa. Mielenkiintoisinta tähän mennessä on ollut seurata joukkueenjohtajan toimintaa ryhmän hyökkäyksessä sekä puolustuksessa. Mieleenpainuvien ympäristö oli kuitenkin ryhmän puolustusammunnoissa pimeällä. Pääsimme ampumaan valo-

juovaluoteja, jotka näyttävät luotien suunnan pimeässäkin. Sen lisäksi osa sai kiinnittää aseeseen valonvahvistinoptiikkaa, tämän optiikan avulla taistelija näkee pimeässäkin taistelukentän. Ammunnan aikana sotatilannetta kuvattiin alueelle asetetuilla räjähteillä ja panoksilla.

Aliupseerikurssin alkaessa moni tuttu naama vaihtui uuteen. Siitä huolimatta ystävästä on tullut läheisempiä ja kurssin henki on vain noussut sen edetessä. Rankoista ja haastavistakin hetkistä selvitään hyvän ryhmähengen ja huumorin avulla. Jokainen tuleva aliupseeri on varmasti ylpeä tästä joukosta.

3. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Kurssin aikana saimme koulutusta taistelutekniikoista, johtamisesta sekä kalustosta, jota käytämme ja tulemme tulevaisuudessa käyttämään. Painopiste oli erityisesti johtamistaidoissa, koska johtajan rooliin kuuluu paitsi omien tehtävien suorittaminen myös muiden johtaminen ja motivoiminen. Koulutuksessa painotettiin myös fyysistä kuntoa ja kestävyyttä, sillä johtajan tulee olla esimerkkinä muille ja kyetä suoriutumaan vaativista tehtävistä.

Koulutukseen kuului paljon käytännön harjoituksia, kuten taisteluammuntoja ja maastoharjoituksia. Näissä harjoituksissa pääsimme soveltamaan oppimaamme käytännössä ja toimimaan erilaisissa johtamistilanteissa. Me oppilaat opimme myös suunnittelemaan, laatimaan ja toteuttamaan erilaisia käskyjä, hallitsemaan stressiä ja toimimaan paineen alla. Lisäksi saimme syvällistä tietoa kommunikointikyvyn tärkeydestä ja siitä, miten kommunikoidaan tehokkaasti eri tilanteissa.

Kurssin arki oli tiivistä ja vaativaa,

mutta samalla antoisaa ja opettavaista. Päivät alkoivat usein varhain aamulla fyysisillä harjoituksilla, minkeä jälkeen siirryttiin luokkahuoneopetukseen tai maastoharjoituksiin. Joinakin päivinä, koko päivä saatettiin viettää ampumaradalla erilaisia ampumarajoitteita tehden. Iltaisin aikaa käytettiin itseopiskeluun ja itsensä huoltamiseen sekä palvelustovereiden kanssa olemiseen. Yhteishenki kurssilla oli erinomainen, ja ryhmän tuki auttoi jaksamaan tiukkojenkin hetkien yli.

Kurssin parasta antia oli ehdottomasti mahdollisuus kehittyä johtajana ja oppia uusia taitoja käytännönläheisesti. Erityisesti mieleen jäi intensiivinen maastoharjoitus, jossa jouduimme toimimaan pitkään yhtäjaksoisesti haastavissa olosuhteissa. Normaalisti harjoituksen aikana olisi ollut jo hieman keväinen sää, mutta lumimyräkän vuoksi harjoituksesta ja sen jälkeen alkaneesta marssista tuli astetta haastavampi. Mutta jääkärihän ei pienestä hädästä! Tämä kokemus ei ainoastaan

kehittänyt fyysistä ja henkistä kestävyyttä, vaan myös vahvisti ryhmähenkeä ryhmäläisten kannustaessa toisiaan jaksamaan tarpomaan aina vain eteenpäin ja taas eteenpäin.

Yhteenvetona aliupseerikurssi oli vaativa mutta palkitseva kokemus, joka tarjosi kattavan koulutuksen meille tuleville aliupseereille. Opitut taidot ja saadut kokemukset ovat korvaamattomia tulevaisuuden johtamistehtävissä. Kurssin aikana kehittynyt yhteishenki ja toveruus tekevät tästä kurssista erityisen ja unohtumattoman. Mikä tästä joukosta tekee erityisen, on sen monimuotoisuus ja sitoutuneisuus. Jokaisella kurssilaisella oli oma taustansa ja vahvuutensa, mutta yhteinen tavoite ja hyvä yhteishenki yhdistivät meitä. Oli ilo huomata, kuinka jokainen antoi parhaansa ja tuki toisiaan. Positiivinen ja motivoitunut ilmapääri auttoi saavuttamaan kurssin tavoitteet ja loi pohjan elinikäisille ystävyysuhteille.

Oppilas Kalle Riihimäki

1. huoltokomppanian aliupseerikurssi

Käskynantomuotoon järjesty! Huoltokomppania on ryhmittynyt alueelle, ”annan teille seuraavaksi perustamiskäskyn.” Käsky päättyy ryhmänjohtajan karjaisuun ”toimikaa!” Ryhmät lähtevät ryhmänjohtajien johtamina perustamaan huoltopaikkojaan. Lääkintämiehet perustavat ensihoitopaikan, täydennysmiehet polttoainetäydennyspaikan, kunnossapitomiehet materiaalin- ja ajoneuvojen kunnossapitopaikan sekä komentopaikkaryhmä perustaa komppanian komentopaikan. Huoltopaikat saadaan nopeasti perustettua. Huoltovalmius saavutetaan alle tunnissa ja huollettavia joukkoja alkaa saapua. Taistelun kärjessä olevien jääkärien ampumatarvikkeet täydennetään, ajoneuvot huolletaan ja tankataan. Taistelussa haavoittuneet pääsevät lämpimän ensihoitopaikan lääkintämiesten hoiviin. Huollettava joukko poistuu huollettuna ja jälleen taistelukykyisenä Huoltokomppanian alueelta. Huoltopaikat täydennetään ja val-

mistellaan seuraavaa kierrosta varten.

Huoltokoulutus on erittäin monipuolista. Saman komppanian taistelijoilta löytyy lukuisia eri koulutushaaramerkkejä hihasta, joita kaikki kantavat ylpeydellä. On lääkintää, kuljettajia, täydennysmiehiä, huoltopalvelua, komentopaikkaa. Tämän takia huollon aliupseerikurssi, on todennäköisesti prikaatin monipuolisin. Monen eri tehtävän osajat kerääntyvät yhteen oppimaan oman huollon alalajin johtamista. Kurssin jaetaan kahteen lohkokon AUK1 ja AUK2. Ensimmäisen kurssin aikana kaikki oppilaat oppivat yhdessä jalkaväkiryhmän johtamista sekä taistelua, josta haaraudutaan toisella kurssilla oppimaan oman huollon alalajin johtamista ja tehtäviä. Kurssin aikana jalkaväkiryhmän johtamisen lisäksi on muun muassa opittu toimintakyvyn ylläpidon tärkeys pitkällä marsseilla tai maastoharjoituksissa. Arki on ollut kiireistä ja ajoin stressaavaa. Rasitus on ollut

sekä henkistä että fyysistä. Kummassakin osapuolella ollaan kurssin aikana kehitytty, sekä positiivisesti yllätetty omasta kestävydestä.

Tästä ollaan selvitty kurssin yhteisellä myllyhengellä, vahvalla suoriutumisen halulla, omanlaisella ”intituumorilla” ja ripauksella itseironiaa. Myös kouluttajat ovat olleet hengessä mukana. Eri huollon alalajien linjojen välinen kilpailu on ollut kovaa, ehkä joskus liiankin joka on painostanut parempaan suorittamiseen.

Kurssi on ollut epäilemättä jokaiselle meistä yksi elämän kiinnostavampia ja uniikkeimpia kokemuksia. Jokainen meistä jää kaipaamaan aliupseerikurssin henkeä sekä kursilta tulleita palveluskavereita siirtymässä johtajakaudelle omaan perusyksikköön.

Oppilaat Roberts Simeon Burov & Roni Lahtovaara

2. huoltokomppanian aliupseerikurssi

Viikonlopun päätteeksi pakkasimme reppumme jälleen keran uutta sotaharjoitusta varten. Monet viikot maastossa ovat tiivistäneet eri yksiköistä tulleet varusmiehet pieneksi, mutta yhteen hiileen puhaltavaksi yhteisöksi. ”Kaveria ei jätetä” oli monelle jo entuudestaan tuttu lausahdus, mutta sen merkitys korostui kurssin edetessä.

AUK 1 alkoi ajokoulutusharjoituksella, jossa perehdyimme puolustusvoimien eri ajoneuvoihin. Harjoituksen tähtihetkiin kuului ajaminen jyrkän mäen päälle, jossa odotti ansaittu tauko upeissa maisemissa, hyvien ystävien seurassa.

Olemme oppineet kurssin aikana täsmällisyyttä, tarmokkuutta ja

päättäväisyyttä. Tarkat aikamäärät ja esimerkiksi ajoneuvojen oikea järjestys saattavat aiheuttaa päänvaivaa kokeneemmallekin organisoijalle. Järjestys tuli suunnitella tarkasti ja ajoreitti täytyi olla tarkasti kirjattuna vihkoon. Moottorimarssit menivät hyvin, jopa kouluttajienkin mielestä. Matkalla vain yksi auto ek-syi ja sekin vain hetkeksi.

AUK 1 loppuessa odotamme AUK 2 tarjoamia koulutuksia ja kokemuksia jo innolla. Jokainen pyrkii täyttämään paikkansa mahdollisimman hyvin, kuten sotilasvalassa vannoimme.

Oppilas Kauko Stenvall

”Kun soi sotatorvet, niin pioneeri ties, musta lippu yhdistää”, kuuluu Pioneerien taistelulaulussa, mutta mitä tämä lausahdus tarkoittaa? Sanasta pioneeri tulee varmasti mieleen ainakin kaksi asiaa, räjäyttely ja miinojen piilottaminen. Pioneeriaselaji on kuitenkin paljon enemmän. Pioneeri tarttuu kenttälapioon metrisillä käsillään ja suorittaa ”temppuja teräviä.”

Pioneeriaselaji on monimuotoinen ja kiinnostava aselaji. Pioneerilta löytyy luovuutta pahantekoon. Aliupseerikurssilla olemme opiskelleet suluttamisen saloja. Sulutteen rakentaminen vaatii tarkkaa suunnittelua ja ammattitaitoa. Suluttaminen ei ole pelkästään miinaesteiden rakentamista, vaan siihen kuuluvat esimerkiksi kaivannot ja erilaiset esteet, joten se vaatii monenlaista osaamista. Näillä pyritään vahingoittamaan, hidastamaan ja ohjaamaan vihollisen liikettä. Vaik-

Pioneerikomppanian aliupseerikurssi

ka miinojen kanssa operointi on pioneerien ehkä keskeisin tehtävä, tulee pioneerin hallita paljon muutakin. Pioneerit edistävät myös omien joukkojensa liikettä. Tähän sisältyy esimerkiksi vihollisen miinoitteiden raivaaminen ja siltojen rakentaminen sekä asioiden räjäyttäminen. AUK:n aikana olemme syventyneet edellä mainittuihin asioihin ja tarkastelleet esimerkiksi suluttamisen tarkoitusta ja vaikutusta.

Aliupseerikurssi on opittu aselajikoulutuksen ohella tietenkin johtamista. Suurien ja hienojen käsitteiden lisäksi on opittu johtamaan myös käytännössä, oppilaat ovat päässeet näyttämään taitojaan erilaisissa rooleissa vertaisjohtamisessa. Jo ennen kurssin alkua saapui Panssariprikaatista 9 panssarinlujaa sotilasta osaksi kurssia. Ei mennyt kauaakaan, kun heistä tuli osa tiivistä porukkaamme. Parolan ja Säskylän välillä vallitsee myös tietynlai-

nen kilpailuhenkisyys, joka ilmenee leikkimielisinä kilpailuina ja suunnittona. Kurssin yhteishenki on vartaansa vailla, vaikka välillä tuleekin kinaa siitä, tuleeko tielle POM 87 vai MHPM 12, tai kuka jähittää parhaiten. Kurssista jää varmasti mieleen kantapään kautta oppiminen. Se, että moottoriporakoneella ei kannata porata tyhjäkännillä, ja miinoja ei välttämättä kannata kantaa 500 m puolen metrin hangessa, kun ne voi tuoda kalustoautolla lähemmäs. Vastaavanlaiset asiat jäävät mieleen ja virheistä oppii. Mieleen jäävät myös hauskat, mielenkiintoiset ja ikimuiset oppitunnit, joista ei myöskään huumoria puutu. Johtajakoulutuksessa on painotettu sitä, että hyvän johtajan piirteisiin EI kuulu jatkuva huutaminen, rankaiseminen ja ikuisuuden kestävä siivouspalvelut. Asiat kannattaa selittää alaisille ”kaljaksi ja makkaraksi.” Kurssilla on keskitytty oppimiseen eikä tauotto-

maan ”runnutukseen.” Lausahdus ”Otetaan chocoo” eli kansankielellä ”otetaan rennosti”, on tullut tutuksi. Tämä kuvastaa sitä, että armeija ei ole pelkkää runnutusta, vaan loppujen lopuksi tärkeintä on kouluttaa ammattitaitoinen ja toimintakykyinen sodanajanjoukko. Kurssilta jään varmasti kaipaamaan rumia aurinkolaseja sekä Pioneerien taistelulaulua. Kiitos Pioneerikomppanian aliupseerilinja 1/24!

Oppilaskorpraali Aaro Järveläinen

Panssaritorjuntakomppanian aliupseerikurssi

Kaukaisuudesta kuuluu panssari-vaunun telojen kitinää ja jokainen panssaritorjuja tietää, mitä kyseisessä tilanteessa tulee tehdä. Partionjohtaja näyttää ohjush miehille tutun ”ampumakuntoon” -käsimerkin ja lähtee itse tiedustelemaan, mikä äänen aiheuttaa. Partionjohtaja nousee hitaasti ja kurkkaa harjanteen takaa, 150 metrin päässä näkyy taistelupanssarivaunu. Partionjohtaja hakee rinnalleen partionsa taistelilijat, jotka ovat laittaneet ohjukset ampumakuntoon. NLAW-panssaritorjuntaohjukset lähtevät lentoon ja panssarivaunu räjähtää liekkeihin. Metsässä kajahtaa ”IRTI” -huuto ja panssarivaunu ei tiedä, mikä siihen iski.

Kaikki tämä on arkea Panssaritorjuntakomppaniassa ja näitä taitoja on harjoiteltu viimeisen kahden kuukauden aikana AUK 1 -kurssilla. Kurssin aikana oppilaat ovat päässeet harjoittelemaan eri-

laisten sinkojen ja ohjusten käyttöä sekä johtamaan partion että ryhmän toimintaa, kun perinteisen rynnäkkökiväärin lisäksi selässä on reilu kymmenen kiloa painava ohjus. Kaikki tämä sinkojen ja ohjusten harjoittelu kiteytyi, kun E-jakson ampumaharjoituksessa osa kurssin oppilaista pääsi ampumaan raskaankertasingon APILAKSEN. Singon räjähtäessä putkesta tuntui ampujan pää lyödyltä ja jokaisella ampuneella löytyi musta läikkä kasvoista. Mitä lähempänä räjähdystä oli, sitä kovempaa sen tuntui. Jopa sadan metrin päässä singon voiman tunki rinnassaan. Kokemus oli monelle tämän hetkisen armeijakokemuksen yksi hienoimmista, erityisesti kun useamman kuukauden kuivaharjoittelun jälkeen pääsi tositilanteessa ampumaan.

Panssaritorjuntakomppanian aliupseerikurssista on ensimmäisen kuuden viikon aikana hitsautunut

erittäin tiivis ja hyvähenkinen porukka. Myös alokaskaudella Panssaritorjuntakomppanian ulkopuolella olleet ovat päässeet hyvin osaksi kurssia. Tähän on ollut huomattavana etuna kurssin pieni koko, sillä kurssilla on vain 16 oppilasta. Oppilaat ovat päässeet hyvin tutustumaan toisiinsa, koska kaikki tehdään yhdessä ja jokaisen kanssa on pääsyt tekemään useita erilaisia asioita. Kavereita tsemptataan ja vitsit lentävät jopa heikommassakin tilanteessa. Tätä yhteisöä tulee varmasti ajallaan ikävä, mutta kokemusta on onneksi vielä monta kuukautta jäljellä.

Oppilas Eino Nordlund

Kranaatinheitinkomppanian heitinlinjan aliupseerikurssi

”Heittimet, heittimet! Yhteis-
laukaus! Huomio! TUL-TA!”
Kranaatinheitinkomppanian 2. tu-
lijoukkue on ahkerasti harjoitellut
tuliasematoimintaa läpi koulutus-
haarakauden, sekä kuuden viikon
ajan kestäneen AUK 1-jakson ajan
Niinisalon varuskunnan lähialueil-
la. Aliupseerioppilaat muodostavat
2. tulijoukkueen ja oppia sekä käy-
tännön harjoittelua on saatu laajalti
kuluvien viikkojen ajan. Keskiössä
on ennen kaikkea ollut kranaatin-
heitinmiehelle oleellinen aselajiop-
pi, mutta oppilaat ovat saaneet myös
koulutusta tuleviin johtamistehtä-
viin.

Hyvän johtajan piirteinä voidaan
pitää laaja-alaista osaamista, hyvää
fyysistä kuntoa sekä taitoa ylläpi-
tää toimintakykyä. Näihin asioihin
on pureuduttu nimenomaan AUK
1-jakson aikana. Lukuisissa asema-
anoissa ja pidemmissäkin harjoi-
tuksissa teorian osaaminen siirtyy
käytännön tasolle. Toistoja kurssilla
ollaankin saatu paljon tuliasemaan
liittyvästä toiminnasta ja heitinryh-
män eri rooleja on vaihdeltu ker-

rasta toiseen. Ei ole väliä onko kyse
viestilaitteiden kuntoonpanosta tai
heitinien lataamisesta; tulevien va-
rusmiesjohtajien nämä on osattava,
jotta laadukas kouluttaminen seu-
raavalle saapumiserälle on taattu.
Kouluttajat sekä varusmiesjohtajat
ovat pitäneet huolta siitä, että meitä
ei olla päästetty sieltä mistä aita on
matalin koulutuksen aikana. Mikäli
toiminta ei ole vastannut hyvän tu-
levan johtajan tasoa, on esimerkiksi
voinut kuulla käskyn: ”Toinen (hei-
tinryhmä) tehostaa!” Intensiivisen
koulutuksen johdosta fyysiset sekä
psyykkisetkin lihakset ovat kasva-
neet jokaisella. Vaikeuksista sekä ko-
vastakin rasituksesta on selvitty kun-
nialla ja kaikki on tähän asti vain ja
ainoastaan palkinnut. Koulutushaa-
ramarssin suorittaminen oli meille
sellainen hetki, jolloin todella ym-
märsi kuinka pitkälle omia rajoja,
mutta myös omaa osaamistaan voi
puskea.

Reserviupseerikurssille lähtee
merkittävä osa oppilaiden joukosta
ja loput jatkavat läpi AUK 2 -jakson,
ja ottavat vastaan uuden saapumi-

serän. Kurssin joukon pirstaloitu-
minen herättää tietenkin haikeutta,
mutta kun katsoo mihin asti olem-
me yhtenä joukkona tulleet, voi
vain todeta, että tällaisella joukolla
pääsee pitkälle. Kurssia on ehdotto-
masti leimannut se, että jokaisella
on hieman pilkettä silmäkulmassa.
Tilannetaju ja asioihin huumorilla
suhtautuminen on osa joukon hen-
keä, ja on toisaalta auttanut selviä-
mään vaikeistakin tilanteista. Kurssi
oli alkujaankin yhtenäisen oloinen;
osaamisen tasolla tai sillä mistä va-
ruskunnasta oli tullut ei ollut merki-
tystä. Joukko on vahvimmillaan sil-
loin, kun se on yhtenäinen.

Vaikka heitinmieheen kuulee
usein viittaavan mustan huumorin
sävyttämänä taistelukenttien ”viika-
temieheksi” olen tällä kurssilla teh-
nyt havainnon, että heitinmiehellä
on myös hyvää pelisilmää, kuuliais-
ta asennetta sekä taitoa palautua ko-
vemmastakin rasituksesta.

Oppilas Petrus Markkinen

Kranaatinheitinkomppanian tulenjohtolinjan aliupseerikurssi

”Tulikomentaja!” Tulenjohtajat käyvät asemistaan armotonta taistelua aikaa vastaan. Jokainen piiru, metri ja sekunti ratkaisee. ”Yksikkö ampuu!” Ihmisen mieli on koetuksella nopeuden ja tarkkuuden välillä. Virheitä ei sallita. Maahan osuvien kranaattien räjähdellessä aika tuntuu pysähtyvän millisekunneiksi, silti keskittyminen ei saa herpaantua hetkeksikään. Taistelu jatkuu.

Työmme tulenjohdossa on merkityksellistä. Olemme vastuussa maaliipisteiden tarkasta paikantamisesta ja mittaamisesta sekä ennen kaikkea valmiin tulikomennon viestittämisestä tuliyksikköön. Ilman meitä olisi epäsuorantulen käyttäminen huomattavasti vaikeampaa. Tulenjohtajilta vaaditaan nopeutta, mutta ennen kaikkea tarkkuutta, jotta vaikutus viholliseen voidaan aloittaa ri-

peästi, ilman suurempia korjauksia.

Koulutuksemme on ollut monipuolista, sillä jokaisen aliupseerikurssilla olevan tulenjohtajan on hallittava tulenjohtokaluston käyttö ja osattava toimia tarvittaessa ryhmän jokaisessa tehtävässä. Vaikka tulenjohdolla on käytössä tasokasta ja toimivaa elektroniikkaa, olemme kurssin aikana varautuneet toimimaan myös ääriolosuhteissa ja poikkeustilanteissa, joissa emme voi käyttää tarvitsemaamme kalustoa normaalisti. Paikoilleen ei saa jäädä, joten olemme oppineet hyödyntämään monia kymmeniä vuosia vanhempiä tekniikoita ja menetelmiä tarkkojen sijaintitietojen ja tulikomentojen saavuttamiseksi. Nämä kokemukset ja harjoitukset ovat opettaneet meille kalustohuollon tärkeydestä, sekä antaneet meille valmiuden toimia

tarvittaessa pelkän kartan ja käsi-suuntakehän voimin.

Aliupseerikurssimme hienous piilee ennen kaikkea sen monimuotoisessa kurssikokoonpanossa. Jokainen meistä on yksilö ja eroavaisuuksia sekä erilaisia kiinnostuksen kohteita löytyy, mutta täällä olemme olleet yhtä. Olemme jakaneet yhteisen kiinnostuksen ja innon maamme puolustuksen ja itsenäisyyden hyväksi. Olemme puhaltaneet yhteen hiileen vaikeissa tilanteissa, niin takatalven yllättäessä, sateisessa kalustorallissa, kuin polkupyörämarssien kilometreillä. Olemme olleet toistemme tukena, ja muodostaneet ystävyysuhteita, jotka kantavat meitä vielä pitkälle varusmiespalveluksen jälkeen.

Aliupseerioppilas Siru Albrecht

Suojelukomppanian aliupseerikurssi

HEPULI, MAPULI, KAPULI toteuta! Nämä käskyt tuntevat jokainen suojelumies. Hetken kuluttua puhdistuslinjasto on jo pystytetty ja toimintavalmiina. Kokonainen komppania voi kulkea sen läpi kuudessa tunnissa. Tällaista on suojelumiehen toiminta: ripeää, tehokasta ja ammattitaitoista. Linjastolla on valtavasti materiaalia ja sen pystyttäminen sekä purkaminen voi olla hektistä. Sinnikkäiden ja oma-aloitteisten oppilaiden avulla puhdistustehtävä saadaan vietyä sujuvasti loppuun.

Suojelulinjan kurssin sisältö on vaihdellut hyvinkin paljon. Välillä olemme sisätiloissa opettelemassa teoriaa ja toisinaan maastossa harjoittelemassa taistelijan perustaitoja. Aliupseerikurssilla on vaadittu sisua, sinnikkyyttä sekä valmiutta mukautua uusiin haasteisiin lyhyellä varoitusajalla. Vuorovaikutustai-

toja ja oma-aloitteisuutta on kurssilla myös tarvittu päivittäin.

Saapumiserän 1/24 aliupseerikurssi koostuu poikkeuksellisesti siten, että puolet tulevista alikersanteista jäävät Suojelukomppaniaan ja puolet ovat komennuksella kurssin ajan eri puolilla Suomea. Kurssin jälkeen komennusmiehet palaavat omiin joukko-osastoihin vieden aselajin opit mukanaan. Olemme myös tehneet yhteistyötä Porin prikaatin 1. pioneerikomppanian aliupseerilinjan kanssa ja oppineet uusia asioita toistemme aselajeista.

Koulutus on ollut sopivan haastavaa ja monipuolista. Lyhyet aikamäärät ja kiire ovat myös tulleet tutuiksi kaikille kurssin aikana. Tähän mennessä olemme aliupseerikurssilla oppineet oman aselajimme perusasioita, kuten erilaisten puhdistuslinjastojen suunnittelua ja perustamista eri kohteisiin. Olemme

myös perehtyneet pelastustoimintaan. Johtamista harjoittelemme jatkuvasti jokapäiväisessä toiminnassamme. Perustaistelumenetelmät ja jääkäritoiminta hoituu lisäksi koko suojelulinjalta.

Paras muisto kurssilta on ehdottomasti koulutushaaramarssitamme, jonka jälkeen jokainen marssin suorittanut sai itselleen koulutushaaramerkin. Komppaniaharjoitus 3:n yöllinen tiedustelutehtävä on myös jäänyt lämpimästi mieleen. Molemmat tapahtumat ovat kasvattaneet valtavasti linjan yhteishenkeä. Tätä kurssia tulee vielä kova ikävä. Parempaa aliupseerikurssia ja ryhmää saa kaukaa hakea.

Oppilas Eetu Pasanen

Sotilaspoliisikompanian aliupseerikurssi

Aliupseerikurssin alkaessa joukko innostuneita oppilaita suuntasivat katseensa kohti tulevia haasteita. Alusta alkaen jokainen panosti kurssiin, mikä näkyi hyvin toimivana yhtenäisenä joukkona uusien Niinisolasta saapuneiden oppilaiden kanssa. Olimme uuden äärellä, kun Sotilaspoliisikompanian aliupseerikurssi alkoi pataljoonamme yhteisillä oppitunneilla. Yhteistyön ansiosta saimme uusia ystäviä sekä oppeja muista komppanioista.

Kurssilla koulutuksemme oli laajaa eikä painottunut pelkästään tyypillisiin sotilaspoliisiin toimiin. Saimme kuitenkin kattavan koulutuksen sotilaspoliisiin eri tehtäviin, kuten kohteensuojaukseen, aluevalvontaan sekä taisteluun rakennetulla alueella, kuitenkin unohtamatta jääkäritoimintaa. Kurssin aikana jokainen meistä kehittyi johtajana sekä johdettavana. Olemme päässeet harjoittelemaan kasarmi- sekä maasto-olosuhteissa. Suurin koulu-

tuskokonaisuus suoritettiin Sapeli 1/24 harjoituksessa Lahden seudulla, jossa pääsimme harjoittelemaan erikoisjoukkojen vastaista toimintaa, etsiä ja kiinniottotehtävien merkeissä. Kurssin aikana kaikille on riittänyt haasteita, mutta yhdessä tekemällä haastavimmistakin tilanteista on selvitty kunnialla. Meiltä onkin vaadittu motivaatiota, halua oppia sekä positiivista asennetta tekemiseen.

Kurssin monipuolinen koulutus sekä vaihtelevat kouluttajat pitivät joukon mielenkiinnon yllä, mikä edisti jokaisen oppimista ja kehittymistä niin yksilönä kuin osana ryhmää. Parasta onkin ollut huomata joukon yhtenäinen kehittyminen ja kyky toimia itsenäisinä johtajina. Erityisesti kurssista jäi mieleen toukuun lopulla vietetty helteinen viikko Sapeli 1/24-taisteluharjoituksessa ja siellä joukkueena onnistuminen monissa eri osa-alueissa. Kelit eivät kuitenkaan suosineet koko kurssin

ajan, nimittäin Sapelia edeltäneessä taisteluharjoituksessa takatalvi yllätti oppilaat kesken harjoituksen. Oppilaiden mieliala oli tällöin hyvinkin maassa, sillä polkupyörä ei tahtonut kulkea lumihangessa yön pimeydessä. Tästäkin kuitenkin selvittiin ja nyt jo muistelemme molempia kokemuksia lämmöllä.

Niin onnistumiset kuin vastoinkäymiset ovat muovanneet moninaisesta joukostamme särmän ja tiiviin aliupseerikurssin, joka odottaa innolla uuden saapumiserän saapumista ja johtamiskauden alkua.

Oppilaat Nea Vainio & Sara Järvinen

Puolustusvoimat

Raskaan raketinheitinpatterin aliupseerikurssi

“Tahdon olla rakettimies!” Yksikköemme siirtyy usein näiden sanojen raikuessa ruokailemaan varuskuntaravintola Falconettiin. Tämä on yksi tavoista havaita ylpeytemme omasta kotiyksiköstämme. Ja onhan sitä syytäkin olla ylpeä, sillä olemme Maa-voimien tulivoimaisin tuliyksikkö. Rakettimme ammutaan ilmaan tarujen feenikslinnun lailla ja ne iskeytyvät maahan sellaisella voimalla, joka on verrattavissa jumalten nyrkkiin. Mahtipontinen näky, mikä on vailla vertaa.

Raskaan raketinheitinpatterin aliupseerikurssilla on kaksi linjaa: komentopaikkalinja, jossa koulutetaan johtajia tilanne, tulitoiminta, viesti ja tuliasema tehtäviin. Sen lisäksi panssarivaununlinja, jossa koulutetaan johtajia ja ajajia raketinheitimiin. Nämä kaksi linjaa muodostavat koneiston, joka mahdollistaa sen kaikista tärkeimmän:

raskaan raketinheitimen ampumisen. Tähän kaikki perustuu.

Koulutushaarajakson alussa aliupseerioppilaat saapuivat ensimmäistä kertaa Raketinheitinpatteriin. Ympärillä olevat ihmiset olivat outoja ja kasvot uusia. Kaikki meistä oli valittu Raketinheitinpatteriin alkukauden aikaisista yksiköstämme, sillä Raketinheitinpatteri ei vastaanota alokkaita. Viikkojen kuluessa ihmiset alkoivat tuntemaan toisensa, ensin tuvittain, sitten linjoittain ja lopulta koko kurssin laajuisesti. Lopputuloksena meistä kehittyi taitava joukko aliupseerioppilaita tiiviillä ryhmähengellä varustettuna.

Kurssin aikana olemme päässeet harjaantumaan omista tehtävissämme, oli se sitten komentopaikalla toimimista, raketinheitimellä ajamista tai kaapeliyhteyksien rakentamista. Vaikka työn jälki ei ole vielä täydellistä, on muodostunut käsitys siitä mitä poikkeusoloissa on saatava

aikaiseksi. Oppilaat odottavatkin innolla pääsyä omiin tehtäviinsä, kun vanha saapumiserä jättää paikat avoimiksi astuessaan reserviin.

Palveluksen tie on vielä pitkä ja sen varrella on useita haasteita ja koetuksia. Sekin aika koittaa vielä, kun uudesta saapumiserästä valitaan meille uudet alaiset ja oppilaat, jotka tulevat perimään meiltä meidän haalimamme tiedon ja osaamisen mitä olemme tien varrelta poimineet. Mikään este ei voi olla meille ylitspääsemätön, sillä emme ole mikä tahansa yksikkö. Olemme raketinheitinpatteri ja sen mukaisesti me toimimme, menimme sitten syteen tai saveen. Käykäämme siis lujalla tahdonvoimalla ja hyvällä hengellä kohti uusia tehtäviämme.

Oppilas Jaani Kaarre

1. patterin tuliasemalinjan aliupseerikurssi

Hajoamista ja kiroamista, naurua ja leveitä suupieliä. Nämä kaikki voi takuulla nähdä ja kuulla, kun saapuu 1/24 kurssilaisten ampumaharjoitukseen. Metsä on jokaisen varusmiehen ja eritoten kurssilaisen paras ystävä, ainakin niin toivoisi. Toisaalta myös itse allekirjoittanut on hieman kyseenalaistanut tätä väitettä, kun olen lähtenyt keskiyöllä lumisateessa etsimään kadonnutta moskaa kadettien kanssa, samalla kun muut kurssilaiset ovat lähteneet pystyttämään telttaa ja alkavat viettää ansaittua lepoaikaa. Materiaalivastuu on kirkkaana mielessä, kun kaikki tykkikaluston varusteet ja artikkelit on vihdoin löydetty.

Kyseiset tykkiryhmät on laitettu kasaan Porin prikaatin 1. patterin tuliasemalinjan aliupseerikurssin oppilaista, joita koulutetaan esimerkiksi tykinjohtajiksi ja tulitoiminta-aliupseereiksi. Tykkipojan tärkein työväline on tykki, jolla ammutaan

pääosin epäsuoraa tulta vihollisen niskaan, monen kilometrin päähän. Tämä kyseinen toimi edellyttää sitä, että tykkiryhmien toiminta tulee olla nopeaa, erittäin tarkkaa sekä täsmällistä.

Kurssin alussa aloitimme tykin, tarkemmin 122H63 – kanssa touhuaamisen välittömästi, jolloin meille pidettiin todella paljon tykkisulkeisia, joissa opimme mm. kyseisen tykin perusteet eli mitä ja miksi. Koulutukseen on myös olennaisesti kuulunut erilaisten mittausvälineiden käyttöä ja niiden kanssa toimimista. Myös viestivälineet ovat tulleet todella tutuksi ja kukaan ei ole voinut välttyä koordinaattien tai paikan määrittämiseltä. Arki on siis koostunut hyvin perustavanlaatuisista asioista, kuten aamuliikunnasta, minkä aikana kurssilaiset ovat saaneet toimia yhdessä, jonka myötä “me-henki” ja “kaveria ei jätetä” -mentaliteetti ja asenne on kehittynyt. Viimeistään

ensimmäisen marssin jälkeen vänrikin muistutus tästä kyseisestä asiasta on jäänyt jokaisen takaraivoon, kirjaimellisesti.

Kurssin parhaita paloja ovat olleet ensimmäinen kovapanosammunta ja eritoten täyspanoksella ampuminen, jonka mahtava pauke ja ääni kantautuu kilometrien päähän. Kyseisen joukon erityisyys on suuri keskinäinen kilpailu ja tätä kautta jokaisen kasvava halu kehittyä ja olla parempi. Kilpailu on äärimmäisen kovaa, sillä todella moni kurssilainen on ilmoittanut halukkuutensa jatkaa reserviupseerikurssille Haminaan. 1. patterin kurssilaiset ovat hitsautuneet AUK1 aikana todella hyvin yhteen ja tykkiryhmät toimivat kuin vaseliini kanjonissa eli miltei täydellisesti ja virheettömästi.

Aliupseerioppilas Samuli Herrala

2. patterin aliupseerikurssi

Aliupseerikurssi jakautuu sää- ja viestilinjaan. Monesti ne mielletään toisarvoisiksi koulutushaaroiksi, koska teemme suhteellisen näkymätöntä työtä tykkien selustassa. Kuitenkaan ilman viestiyhteyksiä tykit eivät saa tulikomentoja ja ilman säadataa ne eivät osu tarkasti. Viestillä ja säällä pienetkin virheet voivat ratkaista lopputuloksen onnistumisen, joten virheisiin ei ole paljoa varaa.

Aliupseerikurssi alkoi odottavissa ja hieman jännittyneissä tunnelmissa, sillä kukaan ei oikein tiennyt, mitä tulevalta odottaa. Arki vei kuitenkin nopeasti mennessään ja uusiin ihmisiinkin tutustui nopeasti, mitä edesauttoi kurssin pieni koko. Jo tähän mennessä olemme oppineet paljon johtajuudesta ja kasvaneet ihmisinä, vaikka aamuja on vielä paljon jäljellä. Innolla ja mielenkiinnolla odotamme, mitä tuleva tuo tullessaan ja miten opittua voi hyödyntää siviilissä. Käänteises-

ti johtajakoulutus on tuonut myös enemmän perspektiiviä alaisena toimimiseen: nyt ymmärtää entistä paremmin, miksi oma johtaja toimii juuri niin kuin toimii.

E erityisen mieleenpainuvia ovat olleet taisteluharjoitukset, joiden aikana yhteishenki on parantunut yhteisten koettelemusten myötä ja ryhmä on hioutunut yhteen entistä enemmän. Jälkikäteen ajatellen jopa telttaralli sateessa myöhään illalla oli kehittävä ja lujitti yhteistyötaitoja. Ilahduttavaa on ollut nähdä, kuinka kavereita on kannustettu ja omista vaikeuksista huolimatta muistakin on pidetty huolta. Eittämättä mielenkiintoisinta antia on kuitenkin ollut omaan koulutushaaraan syventyminen. Säällä mieleenpainuvia hetkiä ovat olleet ensimmäiset sääluotaukset, joiden tuottama data oikeasti lähetettiin käytettäväksi tykeillä, sekä luotaus pimeässä keskellä yötä. Viestilinjan yksi mieleenpainuvimmista hetkis-

tä oli, kun AUK:in ensimmäisessä taisteluharjoituksessa pystyimme komentopaikkaa ja perustimme yhteyksiä yömyöhään kaatosateessa. Jokainen viestilinjan oppilas oli tällöin aivan ääri rajoillaan, ja tehtävän tultua suoritetuksi ei moni muu tunne vetänyt sille vertoja. Toinen viestilinjan mieleenpainuva kokemus oli taisteluharjoituksessa päästessämme ampumaan tykeillä. Se myös osaltaan todisti viestilinjalaisille, kuinka merkityksellistä heidän työnsä on.

Haluamme kiittää ammattitaitoista henkilökuntaa, kaukaa viisaita varusmiesjohtajia ja toinen toisiamme tähän mennessä varsin mallikkaasti sujuneesta kurssista, johtamisen tietotaidosta ja mukavista yhteisistä hetkistä.

Oppilaat Rautanen & Saarni

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Niinisalon varuskunnasta, Tiedustelukomppanian lähimaastosta kaikuu marssilaulu, jota tämän vuoden ensimmäisen saapumiserän aliupseerikurssilaiset laulavat matkallaan varuskuntaravintolaan. Joukkoa johtaa viikon oppilasjohtaja, joka on yksi kurssia käyvistä oppilaista, harjoittelemassa johtamistaitojaan vertaisiaan johtamalla.

Kaikilla aliupseerikursseilla oppilaille opetetaan samat johtamisen perusteet, mutta yksiköstä riippuen jokainen saa vielä erikseen oman yksikkönsä pohjakoulutuksen, josta jokainen erikoistuu vielä omaan tehtäväänsä. Tiedustelupuolella koulutushaarat jakautuvat tiedustelu-, tulenjohto- ja sissiradistilinjaan. Jokainen kuitenkin koulutetaan osaamaan perusteet kaikista ryhmän tehtävistä. Yhtenä esimerkkinä pääsimme viikon ajan oppimaan sissiradisteilta, miten ryhmän viestitys

tapahtuu. Samalla opimme, miksi näiden asioiden osaamisen on tärkeää myös muille kuin radisteille.

Kurssilla päällimmäisinä oppeina mieleen ovat jääneet erätaidot, joita metsässä vietettyjen öiden aikana on ehtinyt kertyä. Näitä ovat olleet tulenteko, sissiteltan rakennus, hätämajoituksen tekeminen sekä sotilassuunnistus. Yhdessä aliupseerikurssin harjoituksessa pääsimme kokemaan kolmen päivän tiedustelutehtävällä, miten oman toimintakyvyn pystyy säilyttämään kuumas- sa kelissä, rajoitetulla vedellä ja itse rakennetussa majoituksessa.

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi on ollut fyysisesti ja henkisesti haastava kurssi, jossa jokainen varusmies pääsee päivittäin haastamaan itseään vaativissa harjoituksissa. Kurssin arki pyörii erilaisten koulutusten ympärillä, joista osa on vanhan kertaamista ja osa uuden op-

pimista. Asioita käydään läpi teorias- sa, jonka jälkeen niitä päästään harjoittelemaan maasto-olosuhteisiin.

Yhteishenki, joka meidän kurssilamme on syntynyt lyhyessä ajassa, on mielestämme paras osa kurssia. Tämä näkyy kaikessa tekemisessä, kaikkien puhaltaessa yhteen hiileen ja kouluttajienkin ollessa mukana luomassa turvallista ja luotettavaa ympäristöä. Erityisesti kaikille haastavat yhteiset kokemukset ovat tehneet kurssista mieleenpainuvan.

Oppilas Peppi Lehtinen

Lentotiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Kello lähenee puoliyötä ja maassa oleva lumi heijastaa täysikuun loisteen juuri ja juuri niin, että maaston muodot erottuvat muuten pilkkopimeässä metsässä. Lentotiedustelukomppanian komentopaikalle vievältä tieltä kuuluva ajoneuvon ääni voimistuu ja hetken päästä kulunvalvontapaikalle kajastavatkin pakettiauton ajovalot. Tyhjäkäynnillä oleva moottorin hurina peittää äänimaailman hiljaisessa metsässä täysin, kunnes kulunvalvonnan vartiomies aloittaa ajoneuvon tarkastamisen. Takaovissa on vihollisen tunnuksia. “Suojatkaa kuulonne!” Tuo huuto saa teltassa tyytyväisesti nukkuvienkin tiedustelijoiden veren kiehuaan ja pian joukkue on jo ryhmittynyt laukausten äänten täyttämään metsään valmiina puolustamaan komentopaikkaa viimeiseen mieheen asti.

Lentotiedustelussa työskennellessä alle 10 hengen ryhmissä, tar-

vitaan mausteeksi enemmän ryhmädynamiikkaa, kuin suoranaista johtamista. Tästä johtuen Lentotiedustelukomppanian AUK 1 on keskittänyt painopisteen monipuolisesti lentotiedustelusta poikkeaviin tehtäviin, kun taas ryhmän sisäisten tehtävien harjoittamista jatkamme lisää AUK 2 -kurssilla. Tämä on mahdollistanut sen, että kurssin aikana olemme saaneet kohdata monipuolisesti erilaisia haasteita lentotiedustelun ulkopuoleltakin sekä päässeet harjoittelemaan johtamista yllättävissäkin tilanteissa ja tehtävissä olosuhteista puhumattakaan.

Johtajakoulutus on omalaatuinen juurikin siitä syystä, että vastuutehtävät tai niiden ajoitukset ovat useimmiten ennalta-arvaamattomia, mikä kehittää nopeaa prosessointikykyä ja tilanteiden kylmähermoista hallintaa. Tärkeimpänä johtajakoulutus on kehittänyt ryhmätyöskentelytaitoja niin johtajana,

kuin myös alaisena. Päälimmäisenä mieleen aliupseerikurssilta ovat jääneet ryhmämme monipuolisuus ja värikyky, jonka jokainen varusmies toi mukanaan omista joukkoyksiköstänsä Niinisalon varuskuntaan. Opimme kuitenkin nopeasti tuntemaan toisemme huolimatta siitä, että meitä on jopa viidestä eri varuskunnasta. Sen lisäksi että olemme oppineet sekä pohjoisen että etelän murretta, olemme oppineet uusia puolia ryhmämme toiminnasta, mutta tärkeimpänä myös itsestämme. Näitä unohtumattomia kokemuksia tulemme muistelemaan vielä pitkään kurssin päättymisen jälkeen.

Oppilaskorpraali Tommi Walden

Viestikomppanian viestilinjan aliupseerikurssi

Routaiseen maahan kiilan hakkaaminen, pimeässä metsässä valo-kaapelin rakentaminen tai vähäisillä yöunilla tietokoneen ruudun tuijottaminen. Nämä ovat kaikki asioita, joita Viestikomppanian aliupseerioppilaat tekevät mielessään vain yksi päämäärä: toimivat viestiyhteydet. Aliupseerikurssin aikana meidät on koulutettu toimimaan viestiasemaryhmien johtajina. Tehtävä on erittäin vaativa, sillä siihen kuuluu myös ihmisten ja asioiden johtamisen taidon lisäksi vaatimus korkean tason teknisestä osaamisesta ja asiantuntijuudesta.

Arki kasarmilla on koostunut pitkälti johtamisen ja kouluttamisen oppitunneista ja harjoitteista, kalustokoulutuksesta ja liikuntakoulutuksesta. Maastossa kuitenkin toiminta

on jotain aivan erilaista. Normaali vuorokausirytmä on täysin unohdettu ja pienessä ryhmässä toimiessa iso osa ajasta kuluu viestiyhteyksien luomiseen ja ylläpitämiseen – useimmiten yöunien kustannuksella.

Kurssimme on erityinen sen monimuotoisuuden takia. Viestikomppanian aliupseerikurssilla koulutetaan viestiasemien lisäksi johtajia myös moniin muihin tehtäviin: fyysisesti ja henkisesti vaativaan tele-ryhmään, teknisesti haastavaan hallintajoukkueeseen, sekä monimuotoisiin huollollisiin tehtäviin.

Kurssin ehdoton huipentuma oli aliupseerikurssin johtamisharjoitus, jossa kaikki luokassa opitut johtamistaidot laitettiin käytäntöön. Useat kymmenet kilometrit ja kylmässä kurssikavereiden viereen kä-

perryttynä vietetyt yöt olivat omiaan koettelemaan meitä niin fyysisesti, kuin henkisesti. Kuitenkin aamun valjetessa ja lämpöisen kasarmin lähestyessä, alkoi voiton tuntu loistaa jokaisen taistelijan kasvoilla. Muutamat vesikellot jalkapohjissa olivat kelpo hinta unohtumattomasta kokemuksesta.

Oppilas Aku Pirkola

Esikuntakomppanian aliupseerikurssi

Komentopaikka perustakaa! Säskylän yö on hyytävä, luminen ja ennen kaikkea pimeä. Porin prikaatin Esikuntakomppanian aliupseerikurssi kokoaa esikuntatelttaa jo neljättä kertaa tänä yönä. Taistelijat ovat uupuneita, nälkäisiä, janoisia ja jäätyneitä partaalla. Hetken päästä teltta on kuitenkin taas pystyssä. Vaikeassa paikassa periksi antamaton joukko motivoi järkkymätön ryhmähenki sekä ajatus lämpimästä kaminasta.

Huovinrinteen varuskunnan kolmannen kasarmin B-rapussa asustavassa Esikuntakomppaniassa koulutetaan varusmiehiä osaksi komentopaikkajoukkuetta. Joukkue perustaa, suojaa sekä ylläpitää komentopaikkaa. Tehtävä on monipuolinen: komentopaikalla samanaikaisesti kootaan esikuntatelttaa, perustetaan viestiyhteyksiä ja suojataan esikunnan toimintaa unohtamatta tietojärjestelmäpartion elintärkeää toimintaa. Aliupseerikurssi perustaa komentopaikan vain viidenneksellä

perinteisen komentopaikkajoukkueen vahvuudesta, mutta vähintään yhtä laadukkaasti.

Aliupseerikurssimme alkoi pakaskaskeleilla ja päättyi polttavaan auringon paisteeseen. Kurssimme kuitenkin kului kelistä riippumatta maastossa; neljä kurssin kuudesta viikosta taittui pitkälti metsäolosuhteissa. Mieleenpainuviin muistoihin kuuluivat komppaniaharjoituksen päättymättömältä tuntuneet asema- ja telttaralli, esikuntateltan eli ”mörön” paino, sekä kurssin päättävä johtamisharjoitusmarssi, joka huipentui kasteeseen hiekkamontun raikkaassa lammessa.

Koulutuksessa painottuivat johtaminen haastavissakin olosuhteissa, toimintakyvyn ylläpidon merkitys ja yleinen luonteen sekä itsekurin kasvattaminen.

Vaikka kurssimme vahvuus oli pieni, onnistuimme tehtävissämme menestyksekkäästi. Kehittymiseen tavoitteleva ilmapiiri, lannistumaton asenne sekä timanttisen kova ryh-

mähenki kannattelivat ryhmäämme läpi erilaisten haasteiden. Ensimmäinen sotaharjoitus meni perusteiden opettelussa. Vaikeuksia tuottivat muun muassa vartiovuorolistat, ryhmäteltan kasaus ja viileä ilma. Kurssin lopussa viiden päivän sotaharjoitus meni kuin rutiininomaisesti. Tätä ryhmää kahden tunnin yönä tai ylitsepääsemättömältä vaikuttava tehtävä ei enää pysäytä.

Kun uusi saapumiserä astuu Esikuntakomppanian ovista sisään, heitä odottaa ammattitaitoinen, motivoitunut ja esimerkillinen joukko aliupseereita. Uuteen joukkoon tullaan varmasti iskostamaan aliupseerikurssiakin hyvin kuvaava linjanjohtajan lausahdus: ”Jos on nälkä, voi voi. Jos on jano, voi voi. Jos on väsy, voi voi. Sotilaan elämä on välillä kurjaa.”

Oppilaat Miro Huuansaari, Tuukka Halminen & Aatu Kruunari

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizat ovat juureen leivottuja, aidossa kivi-uunissa paistettuja ja parhailla mahdollisilla täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUUVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan palvikinkulla ja maukaalla Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa, sopivasti chipotle-maustetta ja trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta Kivikylän salamia sekä Valion AURA® sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan